

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

**DREPTURI ȘI COMPENSAȚII
ACORDATE VICTIMELOR
CRIMINALITAȚII ÎN UNELE
STATE MEMBRE ALE UNIUNII
EUROPENE**

studiu documentar

martie 2024

Materialele elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă.

Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa:

Documentare și sinteză: Any-Mary Julia, consilier parlamentar
Direcția studii și documentare legislativă
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București
Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350/1349, camera 5070
E-mail: doc@cdep.ro

A b s t r a c t

Rolul victimelor în cadrul procedurilor penale și legislația relevantă a statelor membre diferă considerabil de la un stat membru la altul. Pentru a asigura un nivel minim al drepturilor victimelor în toate statele membre, Uniunea Europeană a adoptat mai multe instrumente juridice care stabilesc reguli comune menite să protejeze și să asiste victimele infracțiunilor: instrumente orizontale, care se ocupă de drepturile victimelor în general, instrumente mai specifice privind măsurile de protecție și compensarea financiară a victimelor infracțiunilor și instrumente de drept material privind traficul de ființe umane și exploatarea sexuală a copiilor.

Directiva 2012/29/UE de stabilire a standardelor minime privind drepturile, sprijinul și protecția victimelor infracțiunilor garantează că persoanele care au căzut victime ale infracțiunilor sunt recunoscute ca atare, tratate cu respect și beneficiază de protecție, sprijin și acces corespunzător la justiție. Directiva impune, de asemenea, ca statele membre să asigure o formare adecvată (cu privire la nevoile victimelor) pentru funcționarii care vor intra în contact cu victimele precum și să încurajeze cooperarea între statele membre și coordonarea serviciilor naționale și a acțiunilor lor privind drepturile victimelor.

Materialul prezintă felul în care unele state membre ale UE au transpus directiva 2012/29/UE și respectiv procedurile de acordare a drepturilor victimelor criminalității.

CUPRINS

CONSIDERAȚII GENERALE.....	5
BELGIA.....	7
FRANȚA	14
GERMANIA.....	23
POLONIA.....	29
ITALIA.....	34
OLANDA.....	39
SPANIA.....	43
SUEDIA.....	54
BIBLIOGRAFIE	59

CONSIDERAȚII GENERALE

Uniunea Europeană are un cadru legal bine definit pentru garantarea unor drepturi procedurale pentru victimele infracțiunilor

În conformitate cu Programul de la Stockholm, adoptat de Consiliul European la 10 și 11 decembrie 2009, Directiva 2012/29/UE¹ a stabilit un cadru juridic european care prevede standarde minime în asigurarea drepturilor și protecției victimelor infracțiunilor.

Termenul „victime” include nu numai persoanele fizice care au suferit vătămări (inclusiv un atac asupra integrității lor fizice, mentale sau „emoționale” sau pierderi materiale) care au fost cauzate direct de o infracțiune, ci și familia acestora, membrii de familie ai unei persoane al cărei deces rezultă dintr-o infracțiune și care au suferit un prejudiciu.

În practică, această directivă impune statelor membre să ia măsurile necesare pentru:

- a pune în aplicare dreptul victimelor la informare: dreptul de a primi informații utile referitoare la procesul penal care le privește; dreptul de a primi aceste informații la primul contact cu o autoritate competentă; dreptul de a primi, fără întârzieri inutile, informații referitoare la caz; dreptul la interpretare și traducere;
- acordarea de sprijin victimelor: dreptul victimelor de acces la servicii specializate de sprijin; furnizarea de informații și sfaturi relevante, sprijin moral și psihologic etc.;
- participarea la procedurile penale: dreptul victimelor de a fi audiate în timpul procesului penal și de a produce probe; dreptul de a solicita revizuirea deciziei de a neurmărire penală; dreptul la asistență juridică; dreptul la rambursarea costurilor; dreptul la restituirea bunurilor care au fost sechestrate în cursul procesului penal; dreptul de a obține o decizie cu privire la despăgubiri din partea făptuitorului în procesul penal; dreptul victimelor cu reședința într-un alt stat membru de a depune o plângere și de a fi audiate în cursul procedurilor penale;
- de a asigura protecția victimelor: dreptul la protecție pentru victimă și membrii familiei acestora; dreptul de a evita orice contact între victimă și autorul infracțiunii; dreptul la protecția vieții private a victimei; drepturile specifice ale copiilor victime.

În plus, directiva prevede principiul unei evaluări individualizate a victimelor în vederea identificării nevoilor specifice de protecție a acestora și principiul formării practicienilor (magistrați; polițiști; jandarmi etc.) la nevoile victimelor, pentru a le permite să-i trateze pe cei din urmă „cu imparțialitate, respect și profesionalism”.

Acest cadru general este completat de Directiva 2011/99/UE³, care garantează eficacitatea în Uniunea Europeană a măsurilor de protecție adoptate în materie penală în beneficiul unei persoane fizice (împotriva oricărei „infracțiuni săvârșite de o altă persoană, probabil pentru a le pune în pericol, în orice fel, viața sau integritatea fizică).

De asemenea, un număr de alte directive au prevederi care răspund nevoilor specifice anumitor categorii de victime:

- Directiva 2011/36/UE⁴ (în curs de revizuire) prevede acțiuni preventive împotriva traficului de persoane și măsuri de protecție a persoanelor care sunt victime ale acestuia;
- Directiva 2011/93/UE (în curs de revizuire) prevede măsuri de sprijin pentru copiii victime ale abuzului sexual.

Statutul de victimă este dobândit în cursul procesului penal. Presupune existența unei infracțiuni - definite de codul penal - care a cauzat o vătămare directă (materială și/sau fizică și/sau morală).

Asistența unui avocat competent în drept penal încă de la începutul acestei proceduri este esențială pentru a asigura soluționarea favorabilă a cauzei. Consilierul își va putea sfătui în mod util clientul cu privire la procedura de urmat (plângere, constituirea părții civile etc.) și va aduna elementele utile pentru condamnarea autorului (de exemplu, constituirea și transmiterea probelor către anchetatori și judecător, calculul daunelor, recuperarea daunelor etc.)¹

Când o persoană este victima unei infracțiuni, sistemul judiciar îi acordă un anumit număr de drepturi în cursul cercetării cauzei și în faza judecătii.

Odată pronunțată hotărârea, victima poate cere despăgubiri pentru prejudiciul suferit.

Drepturile victimelor în timpul procesului penal

Dreptul la informare

Primul drept pentru victima unei infracțiuni este informarea. Odată finalizată ancheta (ceea ce poate dura timp), victima trebuie să fie informată cu privire la măsurile luate în urma plângerii sale (de exemplu, concedierea, urmărirea penală) și va fi ținută la curent cu data audierii în cazurile în care făptuitorul este cunoscut, și urmărit penal.

¹ <https://avocat-penal.omega-avocats.fr/avocat-penaliste/droit-victime-infraction/>

Dreptul la asistența unui avocat

Dreptul la informare însoțește dreptul la un avocat. Avocatul poate fi prezent pentru a asista victima încă de la începutul procesului judiciar. Acesta poate fi redactorul plângerii, poate asista victima în timpul unei confruntări cu presupusul făptuitor la momentul anchetei și va fi prezent sau reprezenta victima în faza de judecată.

Dreptul de a solicita/dispune de acte

În cursul cercetării cauzei (în faza de cercetare) victima (numită atunci partea civilă) poate face cereri pentru acte pe care le consideră utile pentru descoperirea adevărului.

Dreptul de a solicita protecție

Victima unei infracțiuni are dreptul de a solicita protecție. Într-adevăr, dacă victima nu poate cere instanței de judecată să condamne făptuitorul la o pedeapsă (acesta este rolul procurorului), aceasta poate solicita judecătorului interzicerea făptuitorului să intre în contact cu ea prin orice mijloace.

Dreptul de a contesta decizia pronunțată

Victima are dreptul de a contesta decizia pronunțată de instanță, dar numai cu privire la despăgubirile acordate.

Dreptul la compensare - cererea de daune-interese

În faza de judecată, partea civilă (victima) va fi chemată să-și formuleze cererile financiare care vor corespunde cererii de despăgubire. Indiferent dacă paguba este materială (cu prezentarea documentelor justificative), fizică sau morală, trebuie „stabilit” un preț. În această fază, judecătorii vor evalua cererile adresate acestora în cadrul deliberărilor lor (când vor lua decizia). Intervenția avocatului în această etapă este evidentă.

Odată pronunțată hotărârea, victima trebuie să recupereze sumele care i-au fost acordate de instanță. Fie persoana condamnată este solvabilă și își plătește victima (această condiție poate face parte din pedeapsa sa), fie, în lipsa plății spontane și a unui făptuitor solvabil, se poate face o cerere de despăgubire la un fond de garantare.

BELGIA

Baza legală:

- Constituția – în Dutch and French
- The Judicial Code – în Dutch and French
- Codul de Procedură Penală – în Dutch and French

- The Law on the police force of 5 August 1992 – in [Dutch](#) and [French](#)
- The Law on State compensation of 1 August 1985 – in [Dutch](#) and [French](#)
- The Law on suspension of judgment, postponement of the application of sentences and probation of 29 June 1964 in [Dutch](#)
- Circular GPI 58 of 4 May 2007 on the treatment of victims in the integrated police force, structured on two levels
- Circular of the College of Prosecutors-General COL 5/2009 concerning the use of uniform certificates of complaint, guidelines on handing over these certificates by the police and the modification of COL 8/2005, revised version of 20 December 2012.
- Circular of 26 September 2008 on the introduction of multidisciplinary cooperation relating to human trafficking of victims and/or victims of serious forms of human smuggling – in [Dutch](#)
- Circular COL 16/2012 of 12 November 2012 - Joint Circular from the Minister of Justice, the Minister of Home Affairs and the College of Prosecutors-General concerning the reception of victims by at the public prosecution services and courts
- Circular COL 17/2012 of 12 November 2012 - Joint Circular from the Minister of Justice, the Minister of Home Affairs and the College of Prosecutors-General concerning the respectful handling of the deceased, the notification of death, respectful leave-taking and cleaning up the scene of the crime in cases where the judicial authorities are involved.
- Circular COL 18/2012 of December 2012 - Joint Circular from the Minister of Justice, the Minister of Home Affairs and the College of Prosecutors-General concerning temporary bans on entering the home in the event of domestic violence
- Royal Decree of 18 December 2003 on the conditions for partial or completely free second-line legal assistance and legal aid – in [Dutch](#)
- Royal Decree of 16 May 2004 on combating human trafficking and smuggling – in [Dutch](#)
- Royal Decree of 13 June 1999 on the organisation of the Law Centres Department of the Ministry of Justice – in [Dutch](#) and [French](#)
- Royal Decree of 28 December 1950 laying down the general rules on legal costs in criminal cases
- Cooperation agreement of 7 April 1998 between the State and the Flemish Community on victim care – in [Dutch](#)
- Protocol Agreement of 5 June 2009 between the State, the Flemish Community, the French Community, the French Community Committee and the Joint Community Committee on Victim Care
- Protocol Agreement of 5 June 2009 between the State, the French Community and the Walloon Region on Victim Care

- Protocol Agreement of 5 June 2009 between the State and the German-speaking Community on Victim Care

O persoană este considerată victimă a unei infracțiuni dacă a suferit un prejudiciu, de exemplu dacă a fost rănită sau proprietatea i-a fost deteriorată sau furată, ca urmare a unui incident care constituie o infracțiune conform legislației interne. În calitate de victimă a infracțiunii, sunt acordate anumite drepturi legale individuale înainte, în timpul și după procesul penal².

Procedurile penale sunt împărțite în etape: ancheta și procesul. În majoritatea cazurilor, ancheta este condusă de un procuror sau – în anumite cazuri mai complexe – de un judecător de instrucție. Pe parcursul anchetei se strâng probe pentru a stabili dacă a fost comisă o infracțiune și de către cine.

Odată ce ancheta s-a încheiat, cazul este fie închis, fie trimis către o instanță pentru judecată. În cursul judecății instanța va examina probele și va stabili dacă învinuitul este sau nu vinovat. Dacă acuzatul este găsit vinovat, se poate aplica o pedeapsă. Totuși, instanța poate, de asemenea, să constate că persoana este nevinovată și să o achite.

Victima dispune de o serie de drepturi în toate etapele procesului penal. Dacă dorește să participe activ la proces, poate solicita să fie înregistrată ca parte vătămată sau poate introduce o cerere în calitate de parte civilă în procesul penal. În anumite împrejurări, poate începe singur acțiunea penală prin citarea directă a făptuitorului sau prin depunerea plângerii la judecătorul de instrucție și, în același timp, solicitând să fie tratat ca parte civilă. În calitate de parte civilă, poate cere despăgubiri de la contravenient. Sub rezerva îndeplinirii unui număr de condiții (de exemplu, dacă este victima unei infracțiuni violente și prejudiciul nu poate fi reparat de către făptuitor sau de către un asigurator), poate fi eligibil pentru despăgubiri din partea statului.

Un număr de infracțiuni pot fi urmărite penal numai dacă victima depune o plângere (de exemplu defăimarea și calomnia).

Infrațiunea nu trebuie să fie raportată imediat, dar este în interesul victimei să facă acest lucru, pentru a permite poliției să aibă / să strângă informații detaliate despre faptele și circumstanțele infracțiunii și orice prejudiciu sau vătămare pe care le-a suferit, cât mai curând posibil. De asemenea, trebuie să țină cont de faptul că, după o anumită perioadă de timp, autoritățile nu vor mai putea urmări cazul. Acest termen de prescripție este specificat de lege și variază în funcție de infracțiune, variind de la șase luni la cincisprezece ani.

În declarație, victima poate indica și dacă are nevoie de orice tip de asistență practică, socială, psihologică sau juridică.

Interogarea unei victime a violenței sexuale se va desfășura ori de câte ori este posibil într-o cameră specială care oferă intimitatea necesară.

² [European e-Justice Portal - Victims' rights - by country \(europa.eu\)](https://e-justice.europa.eu)

În calitate de parte vătămată, victima va primi informații în scris despre deciziile luate de procuror (de exemplu, o decizie de clasare a cauzei și motivele pentru aceasta sau o decizie de deschidere a unei cercetări judecătorești) și data oricărei audieri înainte o instanță de examinare. De asemenea, are dreptul să adauge la dosar orice document pe care îl considerați util. De asemenea, are dreptul de a solicita accesul la dosar și de a obține o copie a acestuia.

Dacă victima dorește să facă o cerere de despăgubire sau să obțină alte drepturi, trebuie să introducă o cerere ca parte civilă în procesul penal (burgerlijke partij/partie civile). În calitate de parte civilă la procesul penal sau în calitate de parte vătămată, va avea dreptul de a fi reprezentat de un avocat.

În calitate de martor, victima (precum și membrii familiei și rudele) poate beneficia de următoarele măsuri de protecție a martorilor:

- consiliere cu privire la măsurile preventive;
- patrulare de poliție ca modalități preventive;
- înregistrarea apelurilor telefonice primite și ieșite;
- furnizarea unui număr de telefon secret, plăcuță de înmatriculare protejată pentru mașină, telefon mobil pentru apeluri de urgență;
- protecție fizică; și
- relocare pentru maximum 45 de zile.

Dacă a suferit din cauza unei infracțiuni comise de o organizație criminală sau a unei infracțiuni grave precum răpirea unui minor, incendierea sau omorul și măsurile enumerate mai sus nu sunt suficiente, se pot acorda măsuri speciale de protecție. Acestea includ (se aplică și membrilor familiei și rudelor):

- relocare pentru mai mult de 45 de zile; și
- schimbarea de identitate.

Rambursarea poate fi disponibilă pentru orice cheltuieli de călătorie și cazare suportate ca urmare a acțiunii ca martor în cadrul procedurii penale. Martorii pot solicita, de asemenea, o compensație de o jumătate de zi pentru timpul pierdut de la serviciu. Aceste costuri sunt plătite de la bugetul de stat, dar vor trebui rambursate de către inculpat, dacă va fi găsit vinovat.

Victima cu vârsta sub 18 ani are următoarele drepturi suplimentare în timpul interviului:

- să fie însoțit de un adult la alegere; și
- realizarea interviului într-o cameră adecvată.

Minorul victimă va fi îndrumat și către un centru specializat pentru victimele abuzului asupra copiilor.

Pentru îndrumări inițiale, se poate solicita asistență juridică de primă linie (juridische eerstelijnsbijstand/aide culturelle de première ligne), în care avocații oferă consiliere juridică gratuită.

Pentru consiliere juridică detaliată, asistență și reprezentare, trebuie ca victima să apeleze la serviciile unui avocat. În funcție de venitul victimei, acesta poate fi complet sau parțial gratuit, prin sistemul de asistență juridică de linia a doua (juridische tweedelijnsbijstand/ajutor social de linia a doua). Un număr de categorii de persoane aflate în situații specifice, cum ar fi minorii sau persoanele cu dizabilități mintale, au întotdeauna dreptul la reprezentare juridică gratuită.

Dacă mijloacele financiare ale victimei sunt modeste, în anumite circumstanțe poate solicita să fie scutită de o serie de cheltuieli de procedură (de exemplu, cheltuielile executorului judecătoresc și costurile copiilor din registrul de probe) în temeiul regimului de asistență judiciară (rechtsbijstand/asistență judiciară).

Serviciile de sprijin pentru victime (diensten slachtofferhulp/services d'assistance auxvictims) oferă asistență suplimentară pentru a face față consecințelor infracțiunii: sprijin emoțional și psihologic, informații (cu privire la drepturile victimei, repararea pierderii, procesul și disponibilitatea asistenței juridice) împreună cu asistență în contactarea diferitelor instituții (cum ar fi companii de asigurări, poliție, autorități judiciare, avocați, spitale etc.).

Accesul la toate aceste servicii este gratuit și complet voluntar.

Pentru victimele traficului de persoane, un număr de diverse servicii private de specialitate pot oferi sprijin și suport. Coordonarea și cooperarea între aceste servicii este asigurată de Centrul pentru Egalitatea de Șanse și Prevenirea Rasismului. Va fi, de asemenea, eligibilă pentru o serie de aranjamente speciale privind permisele de ședere și de muncă.

Victima poate primi asistență medicală, dar i se poate cere să plătească pentru aceasta, cu excepția cazului în care are o asigurare de sănătate valabilă (poate include aceste costuri în cererea de despăgubire). Cetățenii celor 27 de state membre ale UE, Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția pot beneficia de cardul european de asigurări de sănătate

Deciziile luate la finalul anchetei diferă în funcție de faptul că este vorba de o anchetă judiciară sau de o anchetă standard.

În ancheta standard, procurorul poate decide dacă:

- închide cazul;
- propune infractorului un acord amiabil (minnelijke schikking/resolution à l'amiabile) – dacă infractorul acceptă propunerea și compensează prejudiciul dumneavoastră, cazul va fi închis;
- oferă mediere în cauze penale (bemiddeling in strafzaken/mediere in cauze penale);
- trimite cazul în instanță.

În calitate de parte vătămată sau parte civilă la procesul penal, persoana va fi informată despre decizia procurorului.

În cazul în care are loc o cercetare judecătorească, judecătorul de instrucție trebuie să înainteze dosarul secției preliminare a instanței (raadkamer/camera consiliului). Ședințele în secția preliminară se țin cu ușile închise: presa și publicul pot să nu fie prezenți. Victima și avocatul pot fi prezente (nu și prietenii și familia, care nu vor avea voie să participe). Secția preliminară poate decide:

- clasarea cauzei, dacă consideră că nu sunt suficiente probe împotriva inculpatului sau că nu a fost săvârșită nicio infracțiune;
- trimite cauza spre judecată, dacă consideră că există suficiente probe pentru a aduce inculpatul în judecată;
- internarea infractorului într-o instituție psihică specializată dacă este bolnav mintal sau într-o stare gravă de deficiență mintală care îl face în imposibilitatea de a-și controla faptele; în acest caz inculpatul poate solicita o audiere publică;
- suspendarea judecării: Secția preliminară poate decide suspendarea judecării numai atunci când infractorul nu a fost condamnat anterior la o pedeapsă mai mare de șase luni închisoare; va stabili un termen de încercare de cel mult cinci ani, timp în care contravenientul va trebui să îndeplinească o serie de condiții; dacă acesta recidivează sau nu îndeplinește condițiile în termenul de încercare, instanța poate decide redeschiderea cauzei.

În cazul în care secția preliminară decide să trimită suspectul într-o instituție de psihiatrie sau să suspende judecata, decizia sa este considerată echivalentă cu hotărârea integrală a unei instanțe penale și se va pronunța și asupra cererii civile de despăgubire.

În calitate de parte vătămată sau parte civilă la procesul penal, persoana va fi informată cu privire la data audierii. În cazul în care cauza dumneavoastră este trimisă instanței penale, veți fi informat și despre data ședinței.

Dacă un străin a suferit o infracțiune în Belgia, poate beneficia de toate drepturile de mai sus, precum și de unele drepturi suplimentare menite să-i faciliteze participarea la procedură.

Are dreptul să solicite gratuit un interpret atunci când nu vorbește limba oficială.

Un solicitant de azil, poate solicita numirea unui avocat gratuit.

Dacă victima dorește să solicite despăgubiri financiare la procesul penal, trebuie să introducă o cerere civilă în procesul penal. Reclamația poate enumera toate tipurile de daune suferite, cum ar fi vătămrile fizice și costurile medicale aferente, daune morale, daune materiale (de exemplu, pierderea veniturilor, repetarea unui an de studiu, pierderea locului de muncă și deteriorarea vehiculelor sau a îmbrăcămintei), cheltuieli de înmormântare, etc.

Dacă făptuitorul este găsit vinovat, instanța penală se va pronunța asupra cererii civile și va constata că victima are dreptul la despăgubiri. Instanța va evalua apoi conținutul cererii de despăgubire.

Dacă, indiferent de motiv, victima nu a luat parte la procesul penal, poate alege să introducă o cerere în instanța civilă. Această posibilitate este deschisă și în cazul în care parchetul decide să nu mai dea curs dosarului penal.

În cazul în care procurorul a solicitat retragerea unei acțiuni penale (soluționare pe cale amiabilă sau mediere în cauze penale), aceasta este o altă modalitate prin care victima poate obține despăgubiri de la infractor. De asemenea, poate obține despăgubiri de la infractor prin mediere.

Nu este întotdeauna posibil să se obțină despăgubiri de la făptuitor (de exemplu, este posibil ca infractorul să nu poată fi identificat sau reținut) sau să se recupereze integral despăgubiri de la un asigurător. Victima unei infracțiuni violente premeditate, în anumite circumstanțe, poate obține despăgubiri de la stat.

Dacă acuzatul este găsit vinovat, el sau ea trebuie să ramburseze costurile acțiunii dumneavoastră civile, care vor include o parte din onorariul avocatului dumneavoastră. Instanța stabilește cifra de despăgubire relevantă atunci când își pronunță hotărârea în cauză.

Dacă victima a depus o cerere în calitate de parte civilă în procesul penal (partie civile/burgerlijke partij), poate face recurs dacă instanța respinge cererea de despăgubire sau dacă consideră că despăgubirea acordată este prea mică. Victima nu poate face apel dacă inculpatul este găsit nevinovat sau dacă consideră că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă.

O hotărâre pronunțată în cadrul unui recurs complet (appel/hoger beroep) nu este supusă unui recurs complet suplimentar.

Împotriva hotărârii unei instanțe de judecată nu se poate face recurs integral, dar se poate face recurs la Curtea de Casație.

Victima nu va fi informată automat cu privire la hotărârea instanței (cu excepția cazului în care a introdus o cerere în calitate de parte civilă în procesul penal). Dacă victima sau avocatul nu a fost prezent atunci când hotărârea a fost pronunțată în instanță, trebuie să contacteze singur autoritățile.

Victima poate, în anumite condiții, să solicite să fie informată sau să fie audiată cu privire la modul în care urmează să fie executată pedeapsa, de exemplu în ceea ce privește concediul de închisoare, detenția limitată, supravegherea electronică, eliberarea provizorie în vederea deportării sau predării în altă țară sau eliberare condiționată.

În cazul în care cererea civilă este admisă, poate, în anumite condiții, să ceară să fie informată sau să fie audiată dacă condamnatului i se acordă vreo dispoziție specială pentru executarea pedepsei.

În caz contrar, poate cere să fie recunoscută ca victimă adresându-se instanței de judecată pentru aplicarea pedepselor (tribunal d'application des penalties/strafuitvoeringsrechtbank). Cererea va fi acceptată dacă instanța decide că aveți un interes legitim.

În anumite condiții, victimei i se acordă următoarele drepturi:

- să fie informată cu privire la deciziile legate de aplicarea pedepsei (inclusiv concediu închis inițial, supraveghere electronică, concediu condiționat etc.);
- să propună condiții specifice care ar putea fi impuse infractorului;
- să fie audiată în legătură cu condițiile specifice care ar putea fi impuse infractorului în interesul victimei.

La ședințele instanței victima poate fi oricând asistată sau reprezentată de un avocat. De asemenea, poate solicita ajutor de la una dintre organizațiile de sprijinire a victimelor recunoscute oficial sau de la un serviciu de asistență pentru victime sau de la birourile de primire a victimelor din instanță, de exemplu atunci când urmează să participe la o ședință de judecată.

În timpul și după aplicarea pedepsei, indiferent dacă infractorul execută pedeapsa în închisoare sau în afara acesteia, se poate recurge oricând la mediere.

FRANȚA

Baza legală:

La loi n° 2019-1480 du 28 décembre 2019 visant à agir contre les violences au sein de la famille;

La loi n° 2019-222 du 23 mars 2019 de programmation 2018-2022 et de réforme pour la justice;

La loi n° 2018-1021 du 23 novembre 2018 portant évolution du logement, de l'aménagement et du numérique dite « loi ELAN »;

La loi n° 2018-771 du 5 septembre 2018 pour la liberté de choisir son avenir instaure pour les employeurs;

La loi n°2018-703 du 3 août 2018 renforçant la lutte contre les violences sexuelles et sexistes;

La loi n° 2017-242 du 27 février 2017 portant réforme de la prescription en matière pénale qui double les délais de prescription pour les infractions de viols et d'agressions sexuelles;

La loi n° 2016-444 du 13 avril 2016 visant à renforcer la lutte contre le système prostitutionnel et à accompagner les personnes prostituées.

O persoană este victimă a unei infracțiuni dacă a suferit un prejudiciu (de exemplu, a fost rănită sau proprietatea personală a fost deteriorată sau furată etc.) ca urmare a unui incident care constituie o infracțiune conform legislației naționale. Conform legii, victima dispune de anumite drepturi individuale ca victimă a unei infracțiuni înainte, în timpul și după proces.

În Franța, procesul penal constă într-o anchetă și un proces. Există două tipuri de anchetă în funcție de tipul infracțiunii săvârșite: o anchetă polițienească efectuată de polițiștii penali sub autoritatea procurorului și o anchetă judiciară (ancheta) efectuată sub

autoritatea magistratului de instrucție de către ofițerii de poliție penală sau de către însuși magistratul de instrucție.

Odată ce ancheta este încheiată, cazul poate fi închis sau trimis înapoi în judecată, în funcție de probele strânse. În acest din urmă caz, instanța va examina probele strânse și va decide dacă presupusul făptuitor este sau nu vinovat. În cazul în care presupusul făptuitor este găsit vinovat, instanța îi va aplica o pedeapsă. În caz contrar, presupusul infractor este declarat nevinovat și eliberat sau achitat.

În cazul în care infracțiunea este adusă la cunoștința autorităților judiciare sau poliției sau jandarmeriei prin orice mijloc (altul decât o plângere a victimei), victima va fi chemată să ofere detalii despre prejudiciul pe care l-a suferit și împrejurările infracțiunii și va fi informată cu privire la drepturile acesteia în acel moment.

Dacă infracțiunea este sesizată chiar de victimă, poliții sau jandarmeriei sau autorităților judiciare, aceasta, va fi audiată imediat ce faptele vor fi raportate și va fi informată cu privire la drepturile acesteia.

Dacă victima este cetățean străin, poate depune o plângere la orice secție de poliție sau orice unitate de jandarmerie din Franța. În timpul audierii sau depunerii plângerii, poate fi asistat de un interpret. Va fi informat cu privire la rezultat prin orice mijloace adecvate, iar drepturile acestuia vor fi protejate în același mod ca și drepturile cetățenilor francezi, deoarece legea stabilește aceleași reguli privind informarea victimelor și protejarea drepturilor acestora, fără nicio distincție pe motive de naționalitate.

Victimele care depun o plângere sau depun mărturie împotriva unei persoane pentru procurare sau trafic de persoane au dreptul de a obține o autorizație provizorie de ședere în Franța, care le dă dreptul de a lucra, cu excepția cazului în care prezența lor constituie o amenințare la adresa ordinii publice.

Victima poate întreba sau cere informații la poliție sau jandarmerie, procurorul sau judecătorul de instrucție (dacă se trimite cazul) despre derularea anchetei.

În cazul unei infracțiuni și pentru anumite infracțiuni, dacă victima este parte civilă, va fi informată la fiecare șase luni de către judecătorul de instrucție cu privire la desfășurarea procesului.

La încheierea cercetării i se aduce la cunoștință decizia luată: urmărirea, alternativă la urmărirea penală, chemarea inculpatului în judecată. Dacă urmează să aibă loc un proces, va fi informat cu privire la acuzațiile formulate împotriva suspectului, data și locul audierii.

La deschiderea unei anchete judecătorești, cercetarea este încredințată de către procuror unui judecător de instrucție. Judecătorul de instrucție trebuie să informeze victima că a fost deschisă o anchetă judecătorească, și că victima are dreptul de a fi parte civilă și care sunt procedurile pentru exercitarea acestui drept.

Dacă victima este parte civilă, are dreptul să fie asistată de un avocat la alegere sau desemnat de către președintele baroului, la cererea victimei. Costurile vor fi suportate

de victimă, cu excepția cazului în care aceasta are acces la asistență juridică sau asigurare de protecție juridică.

Victima va fi întotdeauna informată cu privire la eliberarea preventivă sub supraveghere judiciară a presupusului infractor dacă a fost instituit un ordin de restricție.

Pentru persoanele care nu înțeleg limba franceză se asigură interpret și traducerea documentelor considerate importante.

Persoanele cu handicap cu probleme de comunicare sunt asistate de un interpret solicitat de ofițerii de anchetă sau de judecători.

Pentru victimele minori, audierea va fi adaptată vârstei și gradului acestora de maturitate și va fi efectuată de interviuatori special instruiți, uneori însoțiți de un psiholog. Ori de câte ori este posibil, când sunt necesare mai multe audieri, va fi același investigator care îl va intervieva.

În unele secții de poliție există încăperi specifice pentru a crea un mediu prietenos pentru copii și pentru a face audierea mai puțin formală. La audiere, minorul poate fi însoțit de un adult.

Dacă ancheta se referă la infracțiuni grave, și în special pentru toate infracțiunile de natură sexuală, audierile vor fi filmate, sau cel puțin înregistrate.

Sprijinul victimelor este oferit de asociațiile de sprijinire a victimelor. Scopul acestor asociații este de a oferi îndrumare, asistență socio-juridică sau sprijin psihologic tuturor victimelor infracțiunilor, indiferent dacă participă sau nu la procese penale.

Asociațiile dețin birourile de sprijinire a victimelor la fiecare instanță regională, pentru a oferi asistență și sprijin victimelor afectate de procedurile în curs.

În plus, asociațiile specializate pot oferi sprijin adecvat victimelor unor infracțiuni specifice (de exemplu, violența domestică).

Fiecare Direcție Departamentală de Securitate Publică are un ofițer departamental de sprijinire a victimelor. Sarcina lor este de a menține contactele cu asociațiile, de a îmbunătăți modul în care sunt primite victimele, de a centraliza informațiile și de a ține evidența progresului procesului penal pentru a oferi informații cu privire la progresul anchetelor.

Fiecare jandarmerie departamentală are un ofițer de sprijin pentru victime „prevenire/parteneriat/contact”.

În cazul unui accident care implică un număr mare de persoane (accident în masă sau act de terorism), asociațiile de sprijinire a victimelor pot accesa lista victimelor și le pot contacta direct.

În cursul unei cercetări, victima are dreptul, cu autorizația procurorului, să nu vă dezvălui adresa privată și să declare adresa brigăzii sau postului de poliție de jandarmerie, ori cu acordul expres al acestora, adresa unui terț.

În cele din urmă, poate solicita un proces non-public, pe care judecătorii nu îl pot refuza dacă a suferit viol, tortură sau acte de cruzime însoțite de agresiune sexuală. În alte cazuri, procesul va fi privat numai dacă victima sau o altă parte civilă nu se opune.

Pentru a beneficia de sprijinul unei asociații de sprijinire a victimelor nu este necesară depunerea unei plângeri.

În cazul violenței domestice, agresorul poate fi forțat să părăsească casa familiei, să fie împiedicat să meargă în anumite locații sau să fie obligat să urmeze tratament medical sau psihologic.

Dacă victima a suferit violență din partea (fostului) soț sau (fostului) concubin și în cazul unei amenințări grave, procurorul poate atribui un dispozitiv de teleprotecție (telefon SOS). O victimă a violenței în familie poate solicita, de asemenea, instanței un ordin de restricție, care impune anumite restricții asupra infractorului atunci când există motive temeinice să creadă că presupusa violență a fost comisă și că victima este în pericol.

Protecția victimelor este responsabilitatea autorității judiciare, care ține cont de riscurile și nevoile victimelor de a dispune anumite decizii, cum ar fi interzicerea contactului sau interzicerea de a merge în anumite locuri, cum ar fi casa victimei.

Victimelor deosebit de vulnerabile li se oferă o evaluare și sprijin din partea unei asociații de sprijinire a victimelor.

În plus, sunt prevăzute diverse măsuri de protecție în funcție de nevoile victimei, cum ar fi:

- limitarea numărului de audieri și examinări medicale la cele strict necesare investigației;
- opțiunea de a fi audiat de un anchetator de același sex, în caz de violență sexuală sau violență de gen;
- audierea în spații adecvate, cu anchetatori instruiți și, pe cât posibil, de aceiași anchetatori la fiecare audiere.

O victimă minoră nu numai că are aceleași drepturi ca și adulții, dar se bucură și de drepturi specifice legate de vârsta sa. Prin urmare, atunci când părinții (sau reprezentanții legali) nu sunt în măsură să asigure protecția intereselor unui minor, autoritatea judiciară desemnează un administrator ad-hoc (o rudă a copilului sau o persoană împuternicită) care răspunde pentru reprezentarea minorului și exercitarea drepturilor acestuia.

De asemenea, un avocat este desemnat automat pentru a apăra interesele copilului și trebuie să fie prezent la fiecare audiere a minorului.

Pentru anumite infracțiuni, în special de natură sexuală, minorul poate face obiectul unei examinări medicale sau psihologice, în faza de anchetă, pentru a evalua natura și amploarea prejudiciului suferit și pentru a stabili dacă copilul are nevoie de tratament sau îngrijire adecvată. Interviuurile cu un minor care este victima unor infracțiuni, în special cele de natură sexuală, sunt filmate în mod obligatoriu, pentru a evita interviuarea minorului în mai multe ocazii.

Și, în sfârșit, pentru fiecare audiere, indiferent de natura infracțiunilor suferite, minorul poate fi însoțit de o persoană la alegerea sa (un apropiat al familiei, un reprezentant legal, medic sau psiholog).

O persoană care nu este victimă directă a unei infracțiuni poate fi totuși considerată victimă indirectă și poate beneficia de anumite drepturi.

O victimă indirectă care consideră că a suferit un prejudiciu, chiar dacă este nematerial, poate deveni parte civilă în faza cercetării, sau atunci când cauza este în fața judecătorului de instrucție sau în cursul ședinței de judecată, dacă un presupus făptuitor este judecat în fața unei instanțe de judecată.

Pe de altă parte, spre deosebire de victimele directe ale unei infracțiuni, victimele indirecte nu vor fi neapărat citate sau informate cu privire la audieri, dacă nu au făcut o cerere prealabilă în acest sens.

În fine, victima va trebui să precizeze natura prejudiciului suferit, astfel încât judecătorul să poată stabili dacă statutul său de parte civilă poate fi acceptat, adică considerat legitim.

La încheierea cercetării, victimei i se aduce la cunoștință decizia luată: începerea/neînceperea urmăririi, alternativa la urmărire penală, deschiderea unei cercetări judecătorești, citarea inculpatului în instanță. În cazul în care urmează să aibă loc un proces, victimei i se aduce la cunoștință infracțiunile comise împotriva suspectului, precum și data și locul audierii.

Orice persoană care a semnalat o infracțiune este informată de procuror cu privire la urmărire.

Dacă victima nu are un avocat, se poate informa cu privire la drepturile și obligațiile sale mergând la tribunale, casele de drept (maisons de la justice et du droit), birourile de informații juridice (points d'accès au droit), oraș săli și centre comunitare în care asociațiile de sprijinire a victimelor organizează ședințe. De asemenea, poate beneficia de consiliere juridică gratuită, indiferent de vârstă, naționalitate sau mijloace financiare, oferite de profesioniști din domeniul juridic, inclusiv avocați.

O victimă poate beneficia de asistență juridică dacă îndeplinește următoarele condiții:

- Este cetățean francez sau cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene sau al unui stat care a semnat o convenție internațională cu Franța sau dacă are reședința normală în Franța și se află legal în țară (această condiție nu se aplică dacă este minor sau parte civilă);
- Resursele financiare nu depășesc un prag maxim, astfel cum este stabilit de Legea financiară. Această condiție nu se aplică dacă este vorba de victima unei infracțiuni deosebit de grave (atentat intenționat la viață, tortură sau acte de cruzime, act de terorism, viol etc.), dacă beneficiază de venit de solidaritate activă (RSA) sau indemnizație de solidaritate pentru persoanele în vârstă și nu are alte surse de venit sau dacă situația pare deosebită având în vedere subiectul litigiului sau costurile probabile ale procedurii.

Asistența juridică acoperă:

- onorariile avocatului;

- taxele executorului judecătoresc, dacă există;
- taxe pentru opiniile experților etc.;
- orice depozit care este posibil să necesite să fie plătit.

Costurile legate de anumite proceduri pot, în anumite condiții, să fie acoperite de asigurarea de protecție juridică dacă aceasta acoperă unele sau toate taxele legale, taxele executorilor judecătorești, costurile procedurilor sau tranzacțiilor sau onorariile expertizei.

În caz contrar, la pronunțarea sentinței și în cursul soluționării daunelor de către instanță, aceste cheltuieli sunt în sarcina condamnatului la cererea victimei.

În cazul în care procurorul decide să respingă cauza la încheierea cercetării, victima poate depune contestație depunând apel la procurorul general al curții de apel din jurisdicția în care se află instanța care a clasat cauza.

Dacă procurorul general consideră că sunt necesare proceduri judiciare, el sau ea poate dispune procurorului să introducă o urmărire penală. În cazul în care procurorul general consideră cererea nejustificată, victima va fi informată că nu se va lua nicio măsură în legătură cu recursul.

În plus, dacă o plângere depusă la procuror a fost respinsă, sau dacă a trecut un termen de trei luni de la această plângere, victima poate depune plângere direct la judecătorul de instrucție competent, devenind parte civilă.

Victima va fi anunțată despre data judecății și poate participa la audiere. În unele cazuri, procesul nu este public și va putea rămâne în sală doar pe durata mărturiei acesteia. Nu i se va permite să participe la întregul proces dacă acesta nu este public (în spatele ușilor închise), cu excepția cazului în care este parte civilă la proces.

Victima are dreptul necondiționat de a fi asistată pe tot parcursul procesului de o asociație de sprijinire a victimelor. Membrii acestor asociații pot ajuta în momentul depunerii cererii victimei de a deveni parte civilă, pot fi prezenți la diferite audieri și pot ajuta pentru înțelegerea actelor și deciziile magistraților.

Dacă sunt dificultăți de înțelegere sau de exprimare în limba franceză se poate aduce un interpret

În cadrul ședinței, partea civilă poate chema martori sau poate contesta audierea anumitor martori.

Victima sau o parte civilă poate pune întrebări martorilor și acuzatului/inculpatului prin intermediul președintelui instanței.

Victima care este constituită ca parte civilă va fi informată că, în anumite cazuri, poate solicita comisiei de compensare a victimelor infracțiunilor (CIVI) plata daunelor și a dobânzilor dacă instanța a hotărât astfel.

După condamnare, victima are dreptul:

- să fie informată cu privire la orice decizie care interzice infractorului să intre în contact cu victima;

- să fie informat despre executarea pedepsei (eliberarea persoanei condamnate, reducerea pedepsei, adresa unde locuiește condamnatul etc.), prin intermediul unei asociații de sprijinire a victimelor (association d'aide aux victimes) sau direct de către Serviciul de Integrare Penală și Probațiune (Service Pénitentiaire d'Insertion et de Probation — SPIP);
- să ceară judecătorului să interzică infractorului să cunoască sau să contacteze victima, dacă acesta este eliberat temporar sau este eliberat condiționat sau dacă pedeapsa este redusă sau modificată;
- să fie anunțată dacă după condamnare infractorul evadează și există un pericol pentru victimă sau pentru cei din jurul victimei;
- să fie asistat de o asociație de sprijinire a victimelor.

Interesele victimei trebuie să fie luate în considerare înainte de orice decizie de eliberare a persoanei condamnate .

Dacă a intrat în procedură în calitate de parte civilă, persoana are dreptul:

- să fie informată de către instanță cu privire la dreptul victimei de a se adresa comisiei de compensare a victimelor infracțiunilor (CIVI);
- să fie reprezentată de un avocat și/sau să beneficieze de asistență judiciară;
- să fie înștiințată de hotărâre.

În timp ce infractorul ispășește pedeapsa, victima are dreptul:

1. să sesizeze orice demers dăunător intereselor victimei către autoritatea judiciară (autorité judiciaire, inclusiv procurorul);
2. la reparații, sub formă de daune sau alte despăgubiri corespunzătoare; în cazuri adecvate, este posibil să fie întrebată dacă este de acord cu o măsură de justiție restaurativă;
3. să fie informată cu privire la încetarea executării pedepsei privative de libertate, în cazurile și condițiile prevăzute de Codul de procedură penală (Code de procédure pénale — CPP);
4. dacă este necesar, să se ia în considerare necesitatea de a i se garanta liniștea și siguranța.

Autoritatea judiciară este obligată să garanteze toate aceste drepturi pe toată durata executării pedepsei, indiferent de forma acesteia.

După proces, victima poate fi asistată de un avocat care o poate sfătui cu privire la oportunitatea unui recurs sau cu privire la modul de angajare a unui executor judecătoresc.

Când o persoană a fost condamnată pentru anumite infracțiuni (viol, omor sau tentativă de omor și majoritatea infracțiunilor de natură sexuală) și dacă victima a solicitat acest lucru în calitate de victimă sau parte civilă, va fi informată, direct sau prin intermediul avocatului, cu privire la eliberarea infractorului la expirarea pedepsei.

În cazul unei evadări, victima va fi informată de către procuror.

Legislația în vigoare permite oricărei persoane care se consideră victimă:

- să solicite judecătorului de instrucție care se ocupă de cauză să fie recunoscută ca parte civilă care solicită despăgubiri (constitution de partie civile);
- de a introduce o acțiune provizorie (action en référé) sau o acțiune pe fond în instanța civilă (action devant le juge civil au fond).

Există mai multe modalități prin care o cerere civilă poate fi introdusă în fața instanțelor penale:

- O urmărire penală (acțiune) introdusă atunci când o urmărire publică nu a fost pusă în mișcare de către procuror (aceasta are ca efect declanșarea unei urmăriri publice).

Sunt posibile două metode:

- citație directă de a se prezenta (citare directă), pentru contravenții (contravenții) sau infracțiuni intermediare (délits);
- cerere de recunoaștere ca parte civilă la procesul penal (pentru infracțiuni intermediare sau infracțiuni grave (infracțiuni)).

O cerere civilă poate fi introdusă la instanțele civile în condițiile legii comune a răspunderii civile.

Dacă o victimă introduce o acțiune de despăgubire în instanța civilă, atunci ea nu va putea proceda în instanța penală. Dar dacă o victimă solicită să fie tratată ca parte civilă în procesul penal, ea nu este astfel împiedicată să sesizeze instanța civilă.

Dacă o victimă are dificultăți în recuperarea contravalorii despăgubirii, aceasta poate recurge la o procedură civilă de executare silită prin angajarea unui executor judecătoresc (huissier de justice).

În cazul în care persoana condamnată nu despăgubește victima în mod voluntar, aceasta poate sesiza problema la Serviciului de Asistență pentru Recuperarea Victimelor Crimelor (Service d'Aide au Recouvrement des Victimes d'Infractions – SARVI). Este suficient ca victima să demonstreze că i s-au acordat despăgubiri printr-o hotărâre penală definitivă (împotriva căreia nu mai este posibilă calea de atac).

În locul persoanei răspunzătoare, SARVI plătește victimei toate daunele până la 1000 EUR; dincolo de aceasta, plătește un avans de 30%, până la un plafon de 3 000 EUR. După achitarea unui avans, SARVI plătește soldul datorat pe măsură ce încasează bani de la persoana condamnată.

Fondul de garantare pentru victimele terorismului și altor infracțiuni (Fonds de garantie des victimes d'actes de terrorisme et d'autres infractions — FGTI) despăgubește victimele actelor teroriste în conformitate cu o procedură specială. De asemenea, compensează:

- victime ale violului, agresiunii sexuale, furtului, fraudei, încălcării încrederii, extorcării, distrugerii sau distrugerii proprietății;

- victimele unei infracțiuni care au ca rezultat invaliditate permanentă sau incapacitate totală de muncă;
- rudele victimelor omorului sau omorului din culpă.

Victima poate obține despăgubiri integrale pentru prejudiciul rezultat din vătămarea corporală în cazul în care infracțiunea a avut ca rezultat moartea, mutilarea sau invaliditatea permanentă sau o incapacitate totală de muncă egală sau mai mare de o lună, sau dacă infracțiunea a fost una de viol, agresiune sexuală sau trafic de ființe umane.

În cazul în care victima a suferit vătămări corporale care au ca rezultat incapacitatea totală de muncă (mai mică de o lună) sau pierderi materiale ca urmare a uneia dintre infracțiunile de furt, fraudă, încălcarea încrederii, extorcare sau distrugerea sau deteriorarea proprietății, despăgubirile disponibile sunt supuse unor condiții stricte și limitate de un plafon.

Pentru a beneficia de astfel de despăgubiri, victima trebuie să îndeplinească următoarele condiții suplimentare:

- resursele victimei nu trebuie să depășească de 1,5 ori plafonul stabilit pentru asistența judiciară parțială (ajustat pentru cheltuielile familiei);
- victima trebuie să nu poată obține despăgubiri efective și suficiente pentru prejudiciul cauzat de la o societate de asigurări, un organism de asistență socială sau orice alt organism care ar putea răspunde;
- numai în cazul unui prejudiciu material, victima trebuie să se afle într-o situație materială sau psihologică gravă ca urmare a infracțiunii.

Dacă aceste condiții sunt îndeplinite, victima se poate califica pentru despăgubiri cu un plafon de 4 500 EUR.

În cazul în care acuzatul nu este condamnat, victima poate introduce o acțiune civilă, solicitând despăgubiri în instanța civilă.

Procedura în fața comisiei de compensare a victimelor infracțiunilor (CIVI) este independentă de orice procedură în instanțele penale, iar o victimă se poate adresa comisiei chiar dacă nu există o hotărâre sau o hotărâre din partea unei instanțe penale și chiar dacă acuzatul este achitat.

În procedurile în fața comisiei de compensare a victimelor infracțiunilor, se poate solicita o plată provizorie dacă dreptul victimei la despăgubire nu este contestat și dacă pierderea suferită nu poate fi determinată definitiv, deoarece nu se poate calcula suma totală sau pentru că organele de asistență socială nu au comunicat încă ce sume vor rambursa.

GERMANIA

Baza legală:

- *Code of Criminal Procedure (Strafprozessordnung– StPO)* – in German and English
- *Courts Constitution Act (Gerichtsverfassungsgesetz – GVG)* – in German
- *Criminal Code (Strafgesetzbuch – StGB)* – in German and English
- *Victim Protection Harmonisation Act (Zeugenschutzharmonisierungsgesetz – ZSHG)* – in German
- *Protection Against Violence Act (Gewaltschutzgesetz)* – in German
- *Civil Code (Bürgerliches Gesetzbuch)* – in German and English
- *Residence Act (Aufenthaltsgesetz)* – in German
- *Juvenile Court Act (Jugendgerichtsgesetz)* – in German and English
- *Court Allowances Act (Justizvergütungs- und -Entschädigungsgesetz)* – in German
- *Code of Civil Procedure (Zivilprozessordnung)* – in German
- *Victim Compensation Act (Opferentschädigungsgesetz)* – in German and English

Victimă a unei infracțiuni este considerată acea persoană care a suferit un prejudiciu - de exemplu, a fost rănită sau proprietatea sa a fost deteriorată sau furată ca urmare a unui incident care constituie o infracțiune conform legislației germane. În calitate de victimă a infracțiunii, legea acordă anumite drepturi individuale înainte, în timpul și după procedurile judiciare³.

Procedurile penale în Germania încep cu investigațiile care sunt efectuate de poliție și parchet; de asemenea investigații pot fi inițiate și printr-un proces-verbal al părții vătămate. În cazul în care nu există suficiente probe împotriva suspectului pentru a se depune plângere, parchetul încetează urmărirea penală. Dacă, pe de altă parte, sunt disponibile probe suficiente, procuratura îl duce pe suspect în instanță. Cu toate acestea, poate, de asemenea, să înceteze procedura în anumite circumstanțe, de exemplu dacă suspectul a reparat prejudiciul material cauzat sau a îndeplinit anumite condiții și instrucțiuni. Victima, poate lua parte la procedurile penale în calitate de martor sau poate prelua un rol mai activ devenind oficial procuror privat (Privatkläger) sau procuror privat auxiliar (Nebenkläger) și astfel beneficiază de o varietate de drepturi care sunt disponibile.

În cazul în care instanța deschide acțiunea principală în urma rechizitoriului, va examina probele împotriva acuzatului în cadrul unei ședințe de judecată. Dacă îl va găsi pe acuzat vinovat, îl va condamna și va stabili o pedeapsă. În cazurile adecvate și mai puțin grave împotriva acuzatului, instanța poate, de asemenea, să încheie procedura, de exemplu dacă acuzatul manifestă remușcări și a participat la medierea victimă-infractor.

³ [European e-Justice Portal - Victims' rights - by country \(europa.eu\)](https://european-council.europa.eu/media/eu-justice-portal/en/victims-rights-by-country)

Dacă probele împotriva învinuitului sunt insuficiente, instanța trebuie să-l achite. În cazul pronunțării unei hotărâri, procesul penal poate fi continuat la o instanță superioară în urma unui recurs.

În cadrul procedurilor penale, victima unei infracțiuni, poate primi asistență juridică. Pe lângă asistență juridică, este posibil să se primească și asistență psihosocială înainte, în timpul și după proces, pe care instanța o acordă gratuit copiilor victime ale infracțiunilor sexuale și violente, precum și adulților, în mod deosebit vulnerabili, victime ale violențelor grave și violente, infracțiuni sexuale.

În Republica Federală Germania, statele federale (Länder) sunt responsabile de sprijinul general acordat victimelor.

Serviciile de asistență pentru victime oferă asistență, indiferent dacă victima a raportat sau nu infracțiunea.

Dacă victima este expusă unor riscuri ca urmare a mărturiei sale în cadrul procedurilor penale, există diferite modalități de protecție.

În astfel de cazuri, Codul de procedură penală permite ca datele personale să fie păstrate în întregime sau parțial confidențiale.

Dacă există indicii clare și tangibile că divulgarea locului de reședință ar putea pune în pericol drepturile legale ale victimei sau ale altor persoane, nu trebuie să fie indicat locul de reședință. Se poate furniza adresa unui avocat sau a unei organizații de sprijinire a victimelor. Dacă există un risc pentru viață sau pentru libertatea, s-ar putea chiar să se permită păstrarea identității total secretă.

Victima și rudele acesteia și familia apropiată pot, dacă este necesar, să fie incluși într-un program de protecție a victimelor. Programul include în mod explicit posibilitatea de a se schimba temporar identitatea.

Victima violenței în familie poate solicita instanței de familie competente să acorde pe viitor utilizarea exclusivă a locuinței familiale comune și să i se interzică infractorului să se apropie sau să contacteze victima. Poliția poate, ca primă măsură înainte de o hotărâre judecătorească, să scoată infractorul din locuința familiei sau să-l aresteze. Dacă un copil este victima violenței în familie, părintele ar trebui să contacteze nu numai poliția, ci și biroul de asistență pentru tineri (Jugendamt) ca prim punct de contact pentru ajutor și măsuri de protecție pentru copil.

Măsurile de protecție vor fi menținute atâta timp cât există un risc. Dacă se cunosc indicii ale unui risc nou sau al unui risc extins, poliția va lua măsurile de securitate necesare.

Pe parcursul procesului penal, poliția, procurorul și instanța trebuie să țină seama întotdeauna de vulnerabilitatea specifică a martorilor care sunt în același timp și părți vătămate.

În cazul în care există un risc urgent de prejudiciere gravă a interesului superior al martorului în timpul anchetei și în faza procesului, martorii vor fi audiați prin link-uri video

și audio, astfel încât martorul să nu fie nevoit să se afle în aceeași cameră cu persoana acuzată.

Publicul poate fi exclus din sala de judecată dacă sunt abordate circumstanțe care implică viața personală a părții vătămate.

Întrebările defăimătoare sau întrebările despre viața privată a unei persoane sunt admisibile numai dacă sunt esențiale.

Dacă victima are mai puțin de 18 ani, legea prevede să fie audiat de un judecător și posibil să fie înregistrat video sau audio. Dacă este victima unei infracțiuni sexuale sau violente, înregistrarea poate fi prezentată la proces și folosită ca probă, ceea ce poate scuti victima chiar de a se prezenta la tribunal și să fie interogată din nou în faza procesului.

Procurorul este obligat să accelereze astfel de cercetări.

În calitate de martor, minorul nu este supus unui interogatoriu din partea tuturor părților la proces, în cadrul ședinței principale. Interogarea va fi efectuată numai de judecătorul care hotărăște pedeapsa. Dacă procurorul sau apărarea are întrebări pentru minor, în mod normal trebuie să le pună prin intermediul instanței.

Rudele apropiate ale persoanelor decedate pot introduce o acțiune civilă în procesul penal. În acest context, au dreptul la asistență juridică. Ele sunt, de asemenea, eligibile pentru ajutor sub formă de asistență psiho-socială. Dacă o rudă moare ca urmare a unei infracțiuni violente, despăgubirea este disponibilă în temeiul Legii de compensare a victimelor.

Rudele pot beneficia, de asemenea, de posibilitatea de a contacta organisme consultative specializate pentru a obține informații și consiliere.

Dacă victima și acuzatul sunt de acord, este posibil să se instituie o procedură de mediere cunoscută sub numele de „justiție restaurativă” (Täter-Opfer-Ausgleich). Procurorul și instanța ar trebui să examineze, în fiecare etapă a procedurii, posibilitățile de a ajunge la o înțelegere între învinuit și victima infracțiunii și, în cazurile adecvate, de a lucra la o astfel de soluționare. Cu toate acestea, infractorii sau victimele pot contacta direct ei înșiși un serviciu de justiție restaurativă. Procedura justiției reparatorii în sine are loc în afara procedurilor penale, adesea cu participarea mediatorilor special instruiți. De regulă, ei poartă inițial discuții separate cu părțile privind disponibilitatea lor de a coopera. O condiție prealabilă pentru justiția restaurativă este, în principiu, ca ambele părți să fie dispuse să coopereze. În cadrul procesului, acuzatul trebuie să accepte și un grad de responsabilitate pentru fapta ilicită săvârșită. Plățile în numerar sau alte reparații sunt adesea convenite ca parte a unei astfel de măsuri restaurative.

În plus, pentru a putea introduce o urmărire, o procedură de mediere prealabilă efectuată la organele de arbitraj districtuale este o condiție prealabilă pentru anumite infracțiuni, precum defăimarea, încălcarea confidențialității corespondenței și vătămarea corporală.

Dacă victima are dreptul să se constituie parte civilă, în anumite cazuri, în special în cazul infracțiunilor violente și sexuale grave, poate fi asistată de un avocat pe cheltuiela statului chiar înainte de introducerea urmăririi publice.

În calitate de reclamant în cadrul procedurilor penale, victima poate solicita despăgubiri sau daune-interese în cadrul procedurii penale. De asemenea, are dreptul să participe la proces în calitate de reclamant. Cu toate acestea, nu are celelalte drepturi procesuale ale unei părți civile.

Înainte de încheierea anchetei, ca victimă a unei infracțiuni în procesul penal, statutul acesteia este în primul rând cel de martor. Victima poate contacta oricând autoritățile publice pentru a le furniza dovezi și informații suplimentare. Victimele infracțiunilor, denumite „părți vătămate” în Codul de procedură penală, au competențe care se extind dincolo de drepturile generale ale martorilor, cum ar fi dreptul de a solicita informații dacă suspectul se află în arest și, în anumite condiții, dreptul de acces dosarul cauzei sau informațiile din acesta, precum și dreptul de a solicita asistență de la un avocat sau de a fi reprezentat de unul.

În calitate de parte vătămată într-un dosar penal, victima va fi informată cu privire la rezultatul procedurii judiciare, dacă solicită acest lucru.

În calitate de victimă, persoana poate apela la proceduri colaterale (Nebenkläger) și, în principiu, poate face recurs împotriva unei hotărâri, dar numai dacă hotărârea se referă la fapte relevante pentru o urmărire penală accesorie privată (Nebenklage). Cu toate acestea, nu poate depune o contestație pur și simplu pentru că nu este de acord cu nivelul pedepsei.

Dacă a suferit un prejudiciu, victima unei infracțiuni, are dreptul să solicite despăgubiri sau plata pentru durere și suferință, indiferent de procedura penală, prin lansarea unei acțiuni civile. Cu toate acestea, are și dreptul de a solicita despăgubiri prin aplicarea unei proceduri de aderare (Adhäsionsverfahren) la procesul penal. Dacă, în urma unei hotărâri penale, s-au sechestrat bunuri care îi aparțin (Tatbeute) și sunt echivalente cu daunele materiale care i se datorează, poate recupera aceste bunuri sau o sumă echivalentă de bani de la parchet.

Hotărârile de aderare și înțelegerile încheiate în procedurile de aderare, precum și hotărârile și înțelegerile încheiate în procesul civil, pot fi executate în conformitate cu regulile generale de executare. Executarea silită se efectuează pe baza unei copii executorii a hotărârii sau a înțelegerii, care se eliberează de grefierul instanței penale.

Dacă contravenientul nu plătește, legea nu prevede o plată în avans din partea statului pentru nicio despăgubire datorată de persoana condamnată.

Victima unei infracțiuni violente cu vătămare care duce la invaliditate, poate solicita despăgubiri pentru victimă. De asemenea, poate solicita despăgubire supraviețuitorul unei victime care a murit ca urmare a unei infracțiuni violente.

De la 1 iulie 2018, victimele care nu sunt cetățeni germani pot solicita retroactiv aceleași plăți de despăgubire ca și cetățenii germani.

Din 2009, victimele cu reședință fixă în Germania pot solicita, de asemenea, despăgubiri în temeiul Legii de compensare a victimelor (Opferentschädigungsgesetz, OEG), chiar dacă infracțiunea violentă a avut loc în străinătate.

Se pot primi despăgubiri pentru o infracțiune violentă, care este un atac intenționat și ilegal asupra unei persoane (de exemplu, agresiune fizică, agresiune sexuală, atac terorist, crimă, otrăvire, incendiere).

Despăgubirile se plătesc nu doar pentru orice handicap (fizic și psihologic), ci și pentru consecințele economice ale acestora.

Valoarea și durata plăților compensatorii sunt reglementate de Legea federală de asistență (Bundesversorgungsgesetz). Acestea acoperă în special:

- tratament medical/spital
- ajutoare medicale (de exemplu, proteze, proteze dentare, scaun cu roțile)
- despăgubiri pentru părțile vătămate și supraviețuitori
- costuri de înmormântare și ajutoare de deces
- prestații sociale suplimentare pentru cei defavorizați din punct de vedere economic (de exemplu, asistență pentru îngrijire, asistență suplimentară de subzistență).

Cu toate acestea, nu se plătesc despăgubiri pentru daunele aduse proprietății și pierderile financiare. Nu există nicio plată pentru durere și suferință în conformitate cu Legea de compensare a victimelor. Victimele cu reședință fixă în Germania pot primi și compensații pentru o infracțiune violentă comisă în străinătate, dar suma va fi mai mică.

Victima poate solicita despăgubiri de la stat în mod informal sau prin trimiterea unei cereri oficiale. Nu există un termen limită. Cu toate acestea, în general beneficiile sunt acordate doar de la data la care s-a aplicat pentru ele.

Dacă victima a solicitat beneficii de la stat, este obligată să participe la procedura de compensare. Aceasta înseamnă furnizarea unei relatări a tuturor circumstanțelor care pot ajuta la clarificarea faptelor cazului. Aceasta include și raportarea faptului la poliție. În anumite cazuri, poate să nu fie necesară raportarea infracțiunii.

Despăgubirea statului este disponibilă indiferent dacă infractorul a fost identificat sau condamnat. De regulă, nu trebuie să se aștepte încheierea procedurii penale pentru a se primi despăgubiri de la stat. Autoritățile competente pentru compensare vor lua o decizie independentă cu privire la orice cerere de despăgubire de stat.

O acțiune civilă nu va fi afectată de rezultatul procesului penal, inclusiv de achitare. Instanța civilă va verifica în mod independent dacă există temeiuri pentru daunele pretinse sau plata pentru suferință și durere

În ceea ce privește compensația de stat, victima nu are dreptul la o plată în avans în numerar. Cu toate acestea, ca urmare a cererii de despăgubire de stat, este posibil să se poată primi plata pentru tratament medical/spital sau ambulatoriu înainte ca autoritatea competentă să ia decizia finală.

În Germania, fiecare stat federal este responsabil pentru acordarea de asistență generală victimelor. Fiecare stat federal a instituit diferite măsuri pentru a îmbunătăți situația victimelor infracțiunilor și pentru a le oferi asistența potrivită. Măsurile includ numirea reprezentanților pentru protecția victimelor la secțiile de poliție, înființarea de unități de îngrijire a martorilor, cazare temporară pentru femeile și fetele bătute, furnizarea de informații pentru victimele infracțiunilor și ajutor financiar. Multe state federale au înființat asociații regionale speciale care conduc centre de consiliere și unități pentru victime.

Există, de asemenea, puncte centrale de contact la nivel federal și regional.

În plus, centrele de ambulatoriu pentru traumatologie oferă sprijin psihologic pe termen scurt pentru victimele actelor violente. Astfel de centre pot fi găsite în toată Germania. Victimele actelor violente pot primi imediat sprijin psihologic într-un centru ambulatoriu de traumatologie. Multe victime ale infracțiunilor arată o îmbunătățire semnificativă după doar câteva ședințe de sfaturi și psihoterapie. Dacă este necesar, tratamentul poate fi oferit și furnizat pe o perioadă mai lungă, de ex. psihoterapie ambulatorie sau îngrijire internată la o clinică psihiatrică sau psihosomatică. Multe centre de traumatologie sunt atașate unei clinici sau unui spital de psihiatrie, astfel încât, în majoritatea cazurilor, să poată oferi îngrijiri de către un medic psihiatru.

În plus, statul oferă diverse tipuri de sprijin financiar: oricine suferă daune privind sănătatea în urma unei infracțiuni violente poate obține plăți de compensare în temeiul Legii de compensare a victimelor infracțiunilor (Opferentschädigungsgesetz). Aceștia trebuie să depună o cerere oficială la Oficiul de pensii și beneficii al statului lor federal (Landesversorgungsamt). Tratamentul centrului de traumatologie este de asemenea inclus în aceste beneficii.

Organizațiile neguvernamentale profesionale și voluntare pentru sprijinirea victimelor au diferite măsuri pentru a îmbunătăți situația victimelor infracțiunilor și pentru a le oferi asistența potrivită. Experții care lucrează pentru aceste organizații pot ajuta discutând consecințele unei infracțiuni, oferind sprijin psihosocial și informând cu privire la posibile proceduri penale și orice compensație financiară. De asemenea, pot oferi asistență suplimentară, cum ar fi serviciile unui avocat sau terapeut.

Diverse centre de sprijin s-au specializat în acordarea de consiliere și asistență victimelor unor infracțiuni specifice, în special, infracțiuni sexuale, rasiste, antisemite, homofobe și transfobe.

POLONIA

Baza legală:

- Codul de procedură penală (Kodeks postępowania karnego);
- Codul penal (Kodeks karny);
- Codul de executare penală (Kodeks karny wykonawczy);
- Legea din 7 iulie 2005 (ustawa z dnia 7 lipca 2005 r. o państwowej kompensacie przysługującej ofiarom niektórych czynów zabronionych);
- Legea privind protecția și sprijinul victimei 2 noiembrie 2016 (art. dnia 28 listopada 2014 r. o ochronie i pomocy dla pokrzywdzonego i świadk);
- Regulamentul din 29 septembrie 2015 privind Fondul de sprijin pentru victime și ajutor post-penitenciar (rozporządzenia z. sprawie Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej);
- Legea din 17 iunie 2004 privind plângerile privind încălcarea dreptului unei părți de a-și examina cazul fără întârzieri nejustificate în cadrul procedurilor pregătitoare desfășurate de către procuror sau supraveghetor și în procedurile judiciare (ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki).

O persoană este considerată victimă dacă a suferit ca urmare a unei infracțiuni care implică o pedeapsă conform legii penale; de exemplu, dacă a suferit răni sau proprietatea este pierdută din cauza daunelor sau furtului. În calitate de victimă a infracțiunii, se acordă anumite drepturi legale atât în timpul, cât și după procedura penală. De asemenea, victima poate primi diverse forme de asistență și sprijin și poate primi despăgubiri sau daune care decurg din infracțiune⁴.

În Polonia, procedurile penale constau într-o anchetă preliminară și procedurile judiciare. Cercetările preliminare sunt efectuate înaintea procedurii judiciare. Scopul acestora este stabilirea faptelor infracțiunii săvârșite și identificarea făptuitorilor. Poliția și procuratura adună probe. Dacă probele pe care le adună sunt suficiente, făptuitorii vor fi acuzați. Dacă nu, cazul va fi abandonat. Rechizitoriul procuraturii va fi examinat de instanță.

Victimei i se furnizează în scris informații cu privire la drepturile sale înainte de primul interviu care are loc după raportarea infracțiunii. Înainte de aceasta, autoritatea poate furniza victimei informații cu privire la drepturile sale care vor fi utile în circumstanțe.

⁴ [European e-Justice Portal - Victims' rights - by country \(europa.eu\)](http://europa.eu)

Drepturile cetățenilor din afara UE sunt protejate în același mod ca și drepturile cetățenilor UE, cu excepția despăgubirilor de stat pentru care sunt eligibile victimele anumitor infracțiuni – despăgubirea se acordă numai cetățenilor UE.

Înainte de primul interviu, victima obține informații în scris cu privire la drepturile sale fundamentale, inclusiv statutul său în cadrul procedurilor pregătitoare, dacă poate cere să se întreprindă anumite acțiuni (de exemplu, interogarea martorilor), asistența unui reprezentant legal, inclusiv cererea de reprezentant desemnat de instanță, dreptul de a trimite cauza spre mediere, de a accesa dosarul, de a face contestație împotriva unei hotărâri de încetare a judecății, posibilitatea plății de daune-interese de către pârât sau de a obține despăgubire de stat, accesul la asistență juridică, măsurile de protecție și asistență disponibile, accesul la asistență finanțată din Fondul de Asistență pentru Victime și Ajutor Post-Penitenciar (Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej), posibilitatea emiterii unui ordin european de protecție, organizațiile care oferă sprijin pentru victime și rambursarea cheltuielilor efectuate în legătură cu procedura.

Un traducător ajută la procedurile la care participă o victimă care nu vorbește poloneză. Victima nu suportă costurile traducerilor.

Copiii care sunt victime ale infracțiunii sunt reprezentați de părinții lor sau de persoanele care îi îngrijesc. Pentru persoanele care au nevoie de asistență (de exemplu, persoanele în vârstă), drepturile acestora pot fi exercitate de persoana care le îngrijește. Părinții sau tutorii ar trebui să se asigure că victimele aflate în grija lor participă la proceduri după cum este prevăzut în lege.

În Polonia, Fondul de Asistență pentru Victime și Ajutor Post-Penitenciar gestionează resurse financiare în scopuri precum asistența victimelor infracțiunilor și rudelor lor cele mai apropiate. Fondul este administrat de Ministrul Justiției, care acordă subvenții ONG-urilor selectate prin concurs, specializate în sprijinirea victimelor. Ajutorul finanțat de Fond acoperă asistență juridică, psihologică și materială.

Autoritatea care desfășoară procedurile este obligată să informeze victima, înainte de primul interviu, cu privire la Fondul de sprijin și ajutor post-penitenciar al victimelor.

Accesul la sprijinul victimelor nu este condiționat de raportarea unei infracțiuni. O persoană care dorește să aibă acces la sprijin trebuie doar să demonstreze că a fost comisă o infracțiune împotriva sa.

O evaluare a necesității de a asigura și continua acordarea protecției și asistenței este efectuată de șeful poliției competent pentru o provincie.

Autoritatea însărcinată cu procedurile este obligată să conducă procedurile care implică victima într-un mod care să nu aducă consecințe negative.

În cazuri de viol și cazuri similare, victima este audiată într-o cameră specială, fără ca infractorul să fie prezent.

În cursul procesului, președintele poate dispune inculpatului să părăsească încăperea în timp ce victima depune mărturie.

Dacă victima are nevoie de asistență deoarece de ex. din cauza vârstei sau a problemelor de sănătate, acesta nu poate participa activ la proces, drepturile sale pot fi exercitate de persoana care îl îngrijește.

Drepturile victimelor minore se exercită de către reprezentanții lor statutari sau de persoana care le îngrijește. Dacă infracțiunea a fost săvârșită de părinți, minorul este reprezentat în proces de un tutore.

În cazul în care victima decedează, rudele sale cele mai apropiate pot participa la proces, cu toate drepturile acordate victimei.

Rudele cele mai apropiate ale victimelor au dreptul la asistență juridică, psihologică și materială finanțată din Fondul de Asistență pentru Victime și Ajutor Post-Penitenciar. În cazurile cele mai grave care implică un risc pentru viața sau sănătatea acelor persoane, li se pot acorda mijloace de protecție și asistență (protecție în cursul procedurilor, protecție fizică, asistență la relocare).

Cauza poate fi trimisă la mediere în faza pregătitoare sau în cursul procedurii judiciare, cu acordul victimei și al inculpatului. Procedurile de mediere sunt conduse de către mediator într-o manieră imparțială și confidențială. În cursul medierii, victima își poate prezenta poziția, adică să indice ceea ce așteaptă de la infractor. Medierea nu pune capăt procesului penal, dar rezultatul acesteia este luat în considerare atât de către procuror, cât și de către instanță.

Persoana care a denunțat infracțiunea ar trebui anunțată, în termen de șase săptămâni, că a fost deschisă o anchetă. Dacă nu primește o astfel de notificare, poate depune o plângere la un procuror superior.

În procedurile pregătitoare și judiciare, victimele pot fi asistate de un reprezentant profesionist – un avocat sau un consilier juridic. Victimele își pot desemna singure reprezentantul sau, dacă situația lor financiară nu le permite acest lucru, pot solicita un reprezentant desemnat de instanță. În acest scop, victima trebuie să prezinte instanței sau procurorului o scrisoare prin care să dovedească că nu este în măsură să plătească ea însăși onorariul reprezentantului.

Dacă victima s-a prezentat în proces doar ca martor, aceasta are dreptul la rambursarea costurilor de călătorie, cazare și ședere sau a oricărei pierderi de venituri.

În condiții definite, aceasta are dreptul la rambursarea cheltuielilor rezonabile, inclusiv a cheltuielilor legate de numirea unui reprezentant.

Victimele pot face apel împotriva deciziilor de respingere a unei cereri de proceduri pregătitoare și a deciziilor de încetare a procedurilor pregătitoare. Informații despre modul de contestație sunt furnizate împreună cu respectivele decizii.

Chiar dacă nu acționează în fața instanței ca parte civilă, victimele pot participa la procedurile judiciare pentru a-și proteja interesele. Victimele pot participa la un proces și la o ședință privind clasarea condiționată a procesului, condamnarea fără judecată și clasarea procedurii. În cursul judecății, victima poate obiecta la cererea de condamnare

a inculpatului fără obținerea de probe și poate solicita obligarea inculpatului la repararea prejudiciului sau la plata despăgubirilor.

În cazul în care procesul penal este închis condiționat, victima poate solicita reluarea acestora.

După ce a ales să acționeze ca parte în fața instanței, victima poate lua anumite măsuri procedurale: depune cereri de probe, pune întrebări martorilor și experților, își prezintă poziția, de ex. precizând ce decizie așteaptă de la instanță. Ei pot face recurs împotriva hotărârilor.

Victimele citate în calitate de martor trebuie să se prezinte în fața instanței și să depună mărturie. Neprezentarea fără un motiv întemeiat se pedepsește.

Dacă instanța dispune despăgubiri, va remite victimei o copie a hotărârii.

În cursul procedurilor pregătitoare, victimele pot accesa dosarele cu acordul autorității care conduce procedura.

În cursul procedurilor judiciare, victimele pot accesa dosarele dacă acționează ca procuror particular sau procuror auxiliar. Dacă victima nu acționează în această calitate, dosarele vor fi puse la dispoziție cu acordul președintelui instanței.

Victimele pot face recurs împotriva hotărârii în cadrul unui parchet dacă au acționat ca procuror auxiliar.

În cazul în care acțiunea penală împotriva infractorului a fost întreruptă condiționat și s-a pronunțat o hotărâre judecătorească, victima poate face recurs împotriva acesteia chiar dacă nu a acționat în calitate de procuror auxiliar.

Victimele pot face apel împotriva unei hotărâri într-o urmărire privată, deoarece în astfel de cazuri acționează ca procuror.

În cazul în care contravenientului i se dispune repararea prejudiciului, instanța eliberează victimei o copie a sentinței. Dacă un infractor care primește o pedeapsă cu închisoarea cu suspendare nu repară prejudiciul, victima poate solicita executarea pedepsei.

În cazul în care acțiunea penală împotriva infractorului a fost întreruptă condiționat, victima are dreptul de a participa la audierea de reluare a procedurii.

Am dreptul la sprijin sau protecție după proces? Pentru cât timp?

După încheierea procedurilor, victimele au dreptul la protecție și sprijin în cazul în care viața sau sănătatea lor, sau a rudelor lor apropiate sunt în pericol. Protecția și sprijinul sunt asigurate atâta timp cât există un risc.

Victimele pot cere să fie informate când infractorul este eliberat din închisoare. Victima va fi anunțată atunci când infractorul este eliberat din închisoare după ce a executat pedeapsa, dacă infractorului i se permite să execute pedeapsa sub supraveghere electronică sau dacă evadează din închisoare, i se acordă concediu sau eliberare condiționată sau eliberat temporar.

Victimele nu participă la audierile de eliberare condiționată și nu pot face apel împotriva acestor decizii.

Victimele infracțiunii pot cere daune de la infractor în următoarele moduri:

- Pot introduce o acțiune împotriva infractorului în fața unei instanțe civile; procedurile civile sunt condiționate de plata taxelor de judecată; acțiunea civilă poate fi deschisă indiferent dacă a fost introdus un rechizitoriu la instanță, dar poate fi suspendată până la pronunțarea unei hotărâri definitive în procesul penal; dacă acțiunea introdusă de victimă are succes, executarea este gestionată de autoritatea de executare, adică executorul judecătoresc (komornik).

În cursul procedurii penale, victimele pot solicita o măsură de despăgubire (środek kompensacyjny) care să fie impusă inculpatului – obligația de a repara prejudiciul sau de a acorda despăgubiri; în schimb, instanța poate dispune plata unor daune suplimentare (nawiazka); cererea victimei va fi admisă numai dacă infractorul este condamnat;

Dacă infractorul este condamnat și primește o pedeapsă cu închisoarea cu suspendare, instanța poate dispune repararea prejudiciului rezultat din infracțiune;

Dacă procedura este suspendată condiționat, instanța trebuie să dispună contravenientului repararea integrală sau parțială a prejudiciului.

Se pune întrebarea: dacă instanța a dispus contravenientului să plătească despăgubiri/despăgubiri cum se asigură victima că infractorul plătește?

În cazul în care instanța dispune contravenientului să repare prejudiciul și contravenientul nu se conformează de bună voie, victima poate recurge la acțiunea de executare silită condusă de executorul judecătoresc.

În cazul în care infractorul primește o pedeapsă cu închisoarea cu suspendare sau procesul împotriva lui este suspendat condiționat și nu remediază prejudiciul, se pot lua măsuri pentru executarea pedepsei sau reluarea procedurii.

Dacă făptuitorul nu remediază prejudiciul, victima nu poate obține acea plată de la stat.

Victima poate beneficia de asistență de urgență finanțată din Fondul de Asistență pentru Victime și Ajutor Post-Penitenciar oferit de organizații specializate în ajutorarea victimelor infracțiunilor.

Victimele celor mai grave infracțiuni sau rudele acestora au dreptul la prestații speciale plătite de Trezorerie. Acest lucru se aplică persoanelor cu domiciliul în Polonia sau într-un alt stat membru al UE care, în urma unei infracțiuni, au suferit vătămări grave sau o deteriorare a sănătății care durează mai mult de șapte zile și rudelor apropiate ale persoanelor care au decedat ca urmare a unei infracțiuni.

Victimele care au dreptul la despăgubiri pot obține o garanție, adică o plată unică efectuată înainte de încheierea cazului. Această sumă poate fi utilizată parțial pentru a acoperi costurile de tratament, convalescență sau înmormântare.

Victimele infracțiunilor și rudele lor sunt ajutate de ONG-uri care primesc subvenții în acest scop din Fondul de Asistență pentru Victime și Ajutor Post-Penitenciar.

Subvențiile sunt acordate de ministrul justiției. Victimele sunt informate că ajutorul este disponibil înainte de a face prima declarație.

ONG-urile finanțate prin Fondul de Asistență pentru Victime și Ajutor Post-Penitenciar oferă victimelor asistență juridică, psihologică și financiară, de ex. tichete de hrană sau ajutor cu costul alimentelor și hainelor, lenjeriei, încălțămintei, produselor de curățare și de igienă personală, cazare temporară sau adăpost, educație și formare, măsuri de adaptare a unui apartament sau locuință la nevoile victimelor infracțiunilor și cheltuielile de deplasare.

Un alt tip de sprijin este finanțarea serviciilor unui interpret, inclusiv a unui interpret în limbajul semnelor.

Asistența medicală include acoperirea costurilor de îngrijire medicală, medicamente și echipamente medicale necesare pentru tratarea prejudiciului sănătății suferit ca urmare a infracțiunii.

ITALIA

Baza legală:

- **Codul de procedură penală,**
- **Decretul legislativ nr. 212 din 15 decembrie 2015, de punere în aplicare a Directivei 2012/29/UE privind drepturile, sprijinul și protecția victimelor infracțiunilor,**
- **Decretul legislativ nr. 204 din 9 noiembrie 2007,**
- **Decretul nr. 222 din 23. Decembrie 2008 (de punere în aplicare a Decretului legislativ nr. 204/2007),**
- **articolul 11 din Legea nr. 122 din 7 iulie 2016**

O persoană este considerată victima unei infracțiuni, „parte ofensată”, dacă se acceptă că deține un drept legal care este protejat de legislația penală și care a fost încălcat printr-o faptă care constituie infracțiune conform legislației naționale, adică a suferit vătămarea care face parte din esența faptei penale.

O persoană suferă vătămare potrivit dreptului civil (ca urmare a unei infracțiuni) atunci când suferă un prejudiciu (material sau moral, dar în orice caz prejudiciu care poate fi evaluat în termeni financiari). De obicei, partea vătămată în dreptul penal și partea vătămată în dreptul civil sunt aceleași, cu excepția, de exemplu, în cazurile de omor, în care victima este persoana ucisă, în timp ce membrii familiei acestora sunt părțile vătămate și au dreptul de a merge să judece și să obțină despăgubiri pentru prejudiciul suferit.

Legea penală și dreptul civil oferă victimei diferite drepturi individuale înainte, în timpul și după proces.

În Italia, procedurile penale încep cu ancheta. Poliția și procurorul investighează cazul. La finalul acestor anchete, procurorul poate aduce învinuire sau poate cere Judecătorului însărcinat cu cercetările prealabile clasarea cauzei. Pentru unele infracțiuni, procedurile pot începe numai dacă victima depune o plângere la poliție sau la procuratură.

În cursul judecății, instanța examinează probele strânse și stabilește dacă inculpatul este vinovat. Procesul se încheie atunci când inculpatul este condamnat sau achitat de către instanță, cu posibilitatea de a face apel la o instanță superioară.

Victima poate avea un rol important în procesul penal și, în consecință, există o serie de drepturi pe care le poate exercita. Victima (parte ofensată) poate participa fără un anumit statut juridic sau poate juca un rol mai activ prin introducerea oficială a unei acțiuni civile împotriva infractorului.

Parchetul și Compartimentul de urmărire penală (CID), la sesizarea infracțiunii, trebuie să informeze partea vătămată că are dreptul să desemneze un avocat pentru exercitarea drepturilor care îi sunt conferite și că are dreptul la ajutor din partea statului italian (articolul 101 din Codul de procedură penală italian (Codice di procedura penale sau c.p.p.)

În urma primului contact cu autoritățile de urmărire penală, se vor furniza, într-o limbă pe care victima o înțelege, informații referitoare la:

- dreptul de a primi informații referitoare la stadiul procedurilor și a înscrierilor în Registrul Oficial al Infracțiunilor Sesizat;
- dreptul de a fi informat cu privire la o cerere de închidere a procedurii;
- cum să conteste orice încălcare a drepturilor victimei;
- autoritățile de la care puteți obține informații despre caz;
- modul în care vor fi rambursate orice cheltuieli efectuate ca urmare a participării la procedurile penale.

În procedurile pentru infracțiuni violente împotriva persoanei, dacă solicită acest lucru, victima va fi informată de îndată, prin intermediul CID, cu privire la pregătirile pentru eliberare sau pentru încetarea ordinului de reținere și, de asemenea, va fi informată în timp util, în același mod, în cazul în care inculpatul se sustrage de la arestul preventiv sau de la închisoare și dacă nu respectă în mod deliberat o ordonanță de reținere, cu excepția cazului în care aceasta ar pune infractorul în pericol real (art. 90-ter c.p.p.).

Dacă victima este un minor, judecătorul poate dispune o opinie de expertiză, inclusiv din oficiu, în cazul în care există incertitudine cu privire la vârstă. Același raport de expertiză poate fi folosit și pentru a stabili dacă victima are vreo dizabilitate.

În procedurile pentru infracțiuni care intră sub incidența Codului penal italian, în cazul în care CID cere probe sumare de la minori, trebuie să solicite asistența unui psiholog calificat sau psihiatru de copii, nominalizat de procuratura. Același lucru este valabil și atunci când sunt necesare dovezi sumare de la adulții într-o stare deosebit de vulnerabilă. Se garantează în fiecare caz că, în cazul în care sunt necesare dovezi

sumare, persoanele deosebit de vulnerabile nu vor avea niciun contact cu persoana care este investigată și nu vor fi chemate în mod repetat să prezinte dovezi sumare, cu excepția cazului în care acest lucru s-ar dovedi absolut necesar pentru anchetă.

Sprijinul este oferit victimelor infracțiunilor de către unitățile de asistență medicală din regiune, de unități rezidențiale, refugii, adăposturi și alte facilități gestionate de organizații locale și regionale. În general, multe regiuni au o rețea de asociații formată din organizații locale, parchete, judecătorii și servicii de sănătate care oferă sprijin gratuit victimelor orice fel de infracțiuni.

În anumite împrejurări, prevăzute de lege (articolele 273 și 274 c.p.p.), care pot include într-adevăr, printre altele, situația periculoasă în care se poate afla victima, ca parte ofensată (pericol care decurge în special din posibilitatea ca infractorul să continue să se comporte în mod ilegal), autoritățile judiciare pot dispune ca făptuitorul să fie supus unor măsuri de supraveghere. De exemplu, el sau ea poate fi imediat îndepărtat din casa familiei; i se poate interzice să meargă în locurile pe care le vizitează frecvent victima și i se poate interzice să locuiască în anumite locuri. În caz contrar, el sau ea poate fi plasat în arest la domiciliu sau în arest preventiv.

Victima are dreptul de a fi informată cu privire la cererile de revocare sau înlocuire a măsurilor de supraveghere impuse infractorului, de a depune întâmpinare în opoziție în termen de două zile sau de a își face cunoscut punctul de vedere (art. 299 c.p.p.). De asemenea, aveți dreptul de a fi informat cu privire la ordonanțe judecătorești de modificare, revocare sau înlocuire a măsurilor de supraveghere în vigoare împotriva suspectului.

Audierea minorilor în calitate de martori este condusă de către președintele de judecată și acesta poate solicita asistența uneia dintre rudele minorului sau a unui psiholog pediatru calificat. (articolul 498 c.p.p.);

În cazul în care apar cerințe speciale de protecție, legea impune ca victimele infracțiunilor să fie supuse unei evaluări individuale pentru a stabili dacă și în ce măsură ar beneficia de măsuri speciale pe parcursul procesului. O atenție deosebită va fi acordată minorului deosebit de vulnerabil. Judecătorul va rămâne să stabilească dacă veți primi măsuri de protecție adecvate pe parcursul procesului penal. În timpul investigației, interviurile trebuie să aibă loc în locații adecvate și să fie efectuate de profesioniști calificați. În cazul în care victimele includ minori, instanța pentru minori trebuie informată pentru a evalua situația și măsurile de protecție. Pentru a îl proteja de alte infracțiuni, instanța de primă instanță poate impune restricții asupra libertății infractorului (custodia în închisoare, interdicția de a merge în locurile frecventate de victimă, îndepărtarea din locuința familiei). Aplicarea unor astfel de măsuri trebuie să fie comunicată victimei (art. 282-quater c.p.p.).

Pentru evaluarea vulnerabilității victimei, se va ține cont dacă cazul implică o infracțiune violentă împotriva persoanei sau o infracțiune motivată de ură rasială, dacă are legătură cu crima organizată sau terorismul, inclusiv la nivel internațional, sau traficul de persoane, dacă a avut loc ca urmare a discriminării și dacă victima este dependentă emoțional, psihologic sau economic de făptuitor (art. 90 quater c.p.p.).

Dacă victima este deosebit de vulnerabilă, înregistrările audiovizuale ale declarațiilor sale vor fi permise în toate cazurile, chiar dacă acest lucru nu este absolut necesar.

Medierea penală își are temeiul în Decretul legislativ nr. 274/2000, care permite victimei să introducă o acțiune directă împotriva infractorului pentru a cere despăgubiri pentru interesele lezate. Această putere este exercitabilă numai în legătură cu infracțiunile împotriva cărora se poate face plângere (infracțiuni mai puțin grave).

Pentru inițierea și desfășurarea medierii penale este necesar acordul părților pentru a ajunge la un acord satisfăcător. Pe parcursul procesului, judecătorul de pace trebuie să promoveze, pe cât posibil, concilierea între părți. Infracțiunile aflate sub jurisdicția unui judecător de pace care prin însăși natura lor sunt adecvate pentru mediere includ: calomnie, agresiune comună, agresiune, vătămări corporale ușoare, vandalism.

Dacă victima dorește poate să participe la procedură în calitate de parte civilă,

După primul contact cu autoritățile de urmărire penală, se vor furniza informații referitoare la dreptul victimei la consiliere juridică și asistență juridică, plătite de statul italian (articolul 90-bis). Victima poate depune o cerere de asistență juridică finanțată de stat în conformitate cu reglementările prevăzute în legea privind ajutorul pentru persoanele defavorizate (art. 98 c.p.p.). De asemenea, poate avea acces la asistență juridică finanțată de stat dacă veniturile acesteia nu depășesc limita prevăzută de lege. Pentru a fi eligibil pentru asistență judiciară finanțată de stat, va trebui să depună cererea relevantă la instanța de fond, în perioada imediat următoare depunerii raportului.

Eligibilitatea de a accesa asistență juridică gratuită nu este disponibilă doar cetățenilor italieni, ci și cetățenilor străini, chiar și atunci când sunt supuși procedurilor administrative de expulzare, nu sunt rezidenți în Italia sau sunt apatrizi care locuiesc în Italia.

Toate părțile la proces pot solicita asistență juridică gratuită, dar pentru victima anumitor infracțiuni sexuale, limitele de venit prevăzute de lege nu se vor aplica.

De asemenea, statul protejează minorii, care pot obține asistență juridică gratuită, precum și persoanele care fac obiectul cercetărilor prealabile dacă sunt arestate, reținute sau supuse măsurilor de arest preventiv.

Pentru a fi eligibil pentru asistență juridică gratuită, venitul victimei nu trebuie să fie mai mare decât maximum stabilit de lege, echivalent cu 11 369,24 EUR, ținând cont de un spor pentru fiecare altă persoană care locuiește cu victima de 1 032,90 EUR.

O victimă care s-a înscris în procedură în calitate de parte civilă are un drept autonom de a face apel, iar acest lucru se limitează la protecția propriilor interese civile.

În conformitate cu Legea italiană nr. 46/2006, o parte civilă nu mai are dreptul general de a face apel; poate face recurs doar la Curtea de Casație (Corte di Cassazione).

Articolul 90 din Codul de procedură penală stabilește că, pentru infracțiunile cu violență împotriva persoanei, trebuie ca victima să fie imediat informată, dacă a solicitat acest lucru, cu privire la pregătirile pentru eliberare sau pentru încetarea ordinului de reținere, iar dacă inculpatul se sustrage de la arestarea preventivă sau de la închisoare, și dacă infractorul condamnat nu se conformează cu voință.

Ca alternativă la aderarea la procedură în calitate de parte civilă, victima poate introduce o acțiune civilă independentă pentru a solicita despăgubiri pentru prejudiciul suferit ca urmare a comportamentului infractorului.

Atunci când instanța obligă făptuitorul să plătească despăgubiri pentru vătămrile sau prejudiciile cauzate unei victime care a intrat în acțiune în calitate de parte civilă, aceasta poate face unul din trei lucruri: soluționarea daunelor, emite o ordonanță generală de despăgubire sau dispune plata unei sume provizorii.

Cel mai bun lucru pentru victimă este dacă hotărârea dispune soluționarea definitivă a daunelor: în acest caz, de fapt, este posibil să se informeze contravenientul asupra hotărârii judecătorești și asupra ordinului de plată (atto di precetto - un aviz de plată care trebuie să fie emis înainte de începerea procedurii de executare), dispunând astfel plata sumei datorate și făcând primul pas necesar pentru emiterea măsurilor de executare silită în caz de neplată persistentă a contravenientului (caz în care este întotdeauna recomandabil să se efectueze cercetări prealabile).

Solicitarea de plată, așadar, poate fi comunicată odată cu hotărârea, inclusiv în cazurile în care aceasta din urmă dispune plata unei hotărâri provizorii, care, de altfel, este întotdeauna declarată executorie imediată.

Acțiunea civilă este întotdeauna necesară în al treilea scenariu posibil, în care instanța penală doar emite o ordonanță generală de plată ca despăgubire, fără a stabili o sumă, din lipsă de probe suficiente în acest sens.

Statul, în baza Directivei 2004/80/CE, implementată în Italia prin intermediul prevederilor menționate mai sus, trebuie să garanteze cetățenilor și străinilor care sunt victimele infracțiunilor violente intenționate (crimă, GBH cu intenție, agresiune sexuală), săvârșite pe teritoriul italian, despăgubiri echitabile și adecvate, de fiecare dată când infractorul nu este identificat, sau nu este adus în fața justiției sau, în orice caz, nu dispune de resurse financiare pentru a despăgubi victimele prejudiciul pe care l-a cauzat; ei sau, dacă victima a murit, familiilor lor.

În cazul în care inculpatul este constatat nevinovat în procesul penal, acest lucru nu împiedică victima să introducă o acțiune în despăgubire în fața instanțelor civile, cu excepția cazului în care a renunțat la acest drept prin înscrierea în procesul penal în calitate de parte civilă.

OLANDA

Baza legală:

- Code of Criminal Procedure (Wetboek van Strafvordering) – in [Dutch](#)
- Act of December 17, 2009 to change the Code of Criminal Procedure, the Criminal Code and the Act on Compensation for Violent Crimes to strengthen the position of victims in the criminal procedure (Wet van 17 december 2009 tot wijziging van het wetboek van strafvordering, het wetboek van strafrecht en de Wet schadefonds geweldsmisdrijven ter versterking van de positie van het slachtoffer in het strafproces)
- Legal Aid Act (De wet op de Rechtsbijstand) – in [Dutch](#)
- Foreigners Act (Vreemdelingenwet) – in [Dutch](#)
- Youth Care Act (Wet op de jeugdzorg) – in [Dutch](#) and [English](#)
- Instruction on Care of Victims (Aanwijzing slachtofferzorg) – in [Dutch](#)
- Instruction on Domestic Violence (Aanwijzing huiselijk geweld) – in [Dutch](#)
- Instruction on Detection and Prosecution of Sexual Abuse (Aanwijzing opsporing en vervolging inzake seksueel misbruik) – in [Dutch](#)
- Instruction on Detection and Prosecution of Child Maltreatment (Aanwijzing opsporing en vervolging inzake kindermishandeling) – in [Dutch](#)

O persoană este considerată victimă a unei infracțiuni dacă a suferit daune, de ex. a fost rănită sau proprietatea sa a fost deteriorată sau furată etc. ca urmare a unui incident care constituie infracțiune, conform legislației naționale. În calitate de victimă a infracțiunii, de la 1 ianuarie 2011, legea procesual penală acordă anumite drepturi individuale înainte, în timpul și după procesul judiciar (proces). Până în ianuarie 2011, drepturile victimei erau descrise într-o instrucțiune a Colegiului Procurorilor Generali⁵.

Procedurile penale din Țările de Jos includ ancheta și procesul. În timpul anchetei, poliția, sub supravegherea procurorului, investighează cazul pentru găsirea infractorului și colectarea probelor. Dacă există dovezi suficiente că presupusul infractor a săvârșit infracțiunea, procurorul îi poate aplica o sancțiune sau poate aduce cauza în judecată. Instanța, după examinarea probelor strânse, hotărăște dacă infractorul este vinovat și îl condamnă sau îl achită.

Victima, nu trebuie să dovedească nimic în legătură cu infracțiunea. Cu toate acestea, dacă are dovezi pe care dorește să le prezinte (de exemplu, documente) le poate oferi ofițerului de poliție sau procurorului care se ocupă de caz. Puteți solicita efectuarea anumitor acțiuni de investigație, dar procurorul va decide dacă acestea sunt necesare cercetării. De la 1 ianuarie 2011, poate solicita procurorului adăugarea unor documente la dosarul cauzei. Procurorul poate refuza acest lucru doar pe anumite motive

⁵ [European e-Justice Portal - Victims' rights - by country \(europa.eu\)](http://europa.eu)

legale, precum interesele anchetei. În caz de refuz, victima poate obiecta la decizia procurorului în fața instanței în termen de 14 zile.

Dacă suspectul este prezent la interviu, poate cere judecătorului să-i pună anumite întrebări. Suspectul are același drept și poate cere judecătorului să pună anumite întrebări victimei.

Dacă este necesar, judecătorul poate invita victima și să participe la o reconstituire a infracțiunii. Toate celelalte acțiuni de investigare în această etapă vor fi efectuate fără participarea victimei.

Dacă infracțiunea de care a suferit victima este una gravă, i se va permite să vorbească în fața instanței în timpul procesului și să explice consecințele infracțiunii. Aceasta se numește Declarație de impact asupra victimei. În astfel de cazuri victima poate face o declarație scrisă în timpul anchetei și o poate transmite procurorului. O astfel de declarație scrisă poate fi făcută ca pregătire pentru discursul în instanță, dar o poate folosi și în loc să vorbească în fața instanței, dacă. Victima poate solicita biroului local al Victim Support Netherlands să ajute la redactarea declarației.

Dacă solicită daune-interese de la infractor, trebuie să depună o cerere civilă. Cererea civilă trebuie să fie transmisă procurorului.

Victima (reclamant civil sau nu) de la 1 ianuarie 2011, poate examina toate actele din dosarul cauzei. Procurorul poate interzice accesul la anumite documente dacă consideră că acest lucru ar încălca drepturile la confidențialitate sau ar împiedica ancheta. Victima poate face apel împotriva acestui refuz, în fața instanței, în termen de 14 zile după ce a fost informat despre aceasta.

Dacă victima are probleme cu auzul sau vorbirea, interviul se va face în scris. Dacă nu poate citi sau scrie, va primi asistență suplimentară.

Dacă victima este minoră și trebuie să fie audiată în calitate de martor, poate solicita acest interviu la locul în care locuiește sau în altă locație în afara secției de poliție. Ofițerii de poliție special instruiți să lucreze cu copiii vor intervieva minorul. Interviul va fi înregistrat pentru a evita repetarea lui într-o etapă ulterioară. Dacă este necesar, minorul poate fi plasat într-o casă sigură.

Pentru consiliere juridică, victima se poate adresa gratuit către Victim Support Netherlands.

De asemenea, poate apela la asistența unui avocat, care îl poate reprezenta. Costurile asistenței juridice sunt în contul victimei: asistența juridică este doar parțial gratuită, în funcție de venitul victimei.

Victima unei infracțiuni violente sau sexuale grave, se poate califica pentru asistență juridică gratuită.

Victima violenței în familie poate solicita cazare într-o casă sigură pentru persoanele maltratate. De asemenea, poate fi îndrumată către Biroul de Suport și Consiliere pentru Violența Domestică, care are filiale în 35 de orașe olandeze. Dacă

victima este minor, cazul va fi transmis și Biroului regional pentru consiliere și raportare a maltratării copiilor.

Pentru victimele traficului de persoane există facilități disponibile pentru locuințe sigure. Poliția poate trimite victima la o astfel de unitate și, de asemenea, va raporta către CoMensha dacă o victimă care dorește să ia în considerare contribuția la urmărirea penală a suspecților de trafic de persoane.

Dacă victima a suferit o infracțiune sexuală, va fi primit și interviuat de polițiști special instruiți, cu bune abilități sociale, sensibili la problemele victimelor și cunoscători despre toate serviciile sociale disponibile victimelor în aceste cazuri. Victima poate cere să fie interviuată în afara secției de poliție. Interviul dumneavoastră va fi condus de doi ofițeri de poliție și va fi înregistrat cu excepția cazului în care victima se opune înregistrării.

Victima poate obține, de asemenea, ajutor medical sau psihologic, dar trebuie să plătească dacă nu este acoperit de asigurare. Victim Support Netherlands vă poate ajuta să obțineți un astfel de ajutor, dacă este necesar. Cetățenii celor 27 de state membre ale UE, Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția pot beneficia de Cardul European de Asigurări de Sănătate.

Atunci când se raportează o infracțiune, ofițerul de poliție va întreba victima dacă dorește să solicite despăgubiri financiare de la infractor pentru daunele suferite. Pentru infracțiunile mai puțin grave, atunci când victima pretinde doar daune materiale și cazul nu este unul complicat (de exemplu, o singură victimă și un infractor, dovezi clare, nicio dispută cu privire la valoarea prejudiciului etc.), poliția îl va încuraja pe infractor la a plăti compensații financiare cât mai curând posibil. În cazul în care infractorul este de acord să facă acest lucru și plătește întreaga despăgubire, procurorul poate clasa cauza.

După finalizarea cercetării, polițistul va înainta cauza procurorului, acesta din urmă va decide cum să procedeze cu aceasta. Procurorul are mai multe variante: să aducă dosarul în instanță, să propună un acord infractorului sau să închidă cauza fără a se adresa instanței.

Victima de cetățenie străină care a suferit o infracțiune în Țările de Jos poate beneficia de toate drepturile explicate mai sus. De asemenea, dispune de drepturi suplimentare pentru a i se facilita participarea la procedură.

O victimă a traficului de persoane de cetățenie străină, dacă cooperează cu autoritățile, poate primi un permis de ședere pe o perioadă de trei luni și veți avea dreptul la loc de muncă. Permisul se eliberează de obicei în 24 de ore de la raportarea infracțiunii. În funcție de modul în care decurge cazul, poate solicita prelungirea permisului de ședere și de muncă.

Pe perioada procesului victima dispune de aceleași drepturi precum cele acordate în perioada anchetei.

Atunci când instanța dispune suspectului să plătească daunele pretinse cererea civilă, de multe ori va impune și un ordin de despăgubire care va fi executat de Agenția Centrală de Colectare a Amenzii și va fi transferat în contul victimei. De la 1 ianuarie 2011,

statul va despăgubi integral daunele victimei unei infracțiuni violente sau sexuale dacă infractorul condamnat nu a făcut acest lucru în termen de opt luni.

În calitate de victimă a infracțiunilor violente, se pot solicita și compensații financiare de la stat. Cererea trebuie depusă la Fondul de compensare pentru infracțiuni violente în termen de trei ani de la comiterea infracțiunii.

În timpul procesului, nu există oportunități de mediere sau orice altă formă de conciliere între victimă și infractor. În afara procedurii penale victima poate solicita o „conversație victimă-infractor” organizată de SIB (Victim in Focus).

Procesul se va încheia cu condamnarea sau declararea inculpatului de către instanța de judecată nevinovat. Împotriva condamnării/achitării sau împotriva pedepsei aplicate pot face apel numai procurorul și inculpatul.

Dacă victima a depus o cerere civilă pentru despăgubiri, instanța va lua o decizie cu privire la cerere. În cazul în care inculpatul este condamnat, instanța îl poate obliga să plătească despăgubiri, dar poate, de asemenea, să respingă cererea. În cazul în care procurorul sau inculpatul face apel împotriva condamnării, instanța superioară va examina cererea victimei în cadrul cauzei, astfel încât victima să nu trebuiască să depună propriul recurs.

Singurul caz în care victima poate depune propria contestație este atunci când a depus o cerere civilă, instanța nu a acordat suma solicitată, iar împotriva hotărârii judecătorești nu au făcut recurs nici procurorul, nici inculpatul. Suma respinsă trebuie să fie mai mare de 1.750 de euro.

Indiferent dacă a depus sau nu o acțiune civilă, atunci când victima a suferit o infracțiune gravă și are dreptul să faceți o Declarație de impact asupra victimei, poate face această declarație în fața Curții de Apel dacă procurorul sau inculpatul a făcut recurs.

Legea olandeză oferă victimelor infracțiunilor grave dreptul de a fi informate cu privire la eliberarea infractorului.

Dacă este necesar, victima poate continua să beneficieze de măsurile speciale de protecție întreprinse anterior, de ex. cazare într-o casă sigură. De asemenea, poate continua să primească asistența oferită de Victim Support Netherlands sau chiar să contacteze organizația pentru prima dată în această etapă.

Asistența judiciară se aplică numai până la încheierea procedurii penale, odată cu intrarea în vigoare a sentinței judecătorești.

Dacă instanța de judecată a încuviințat cererea civilă (fără a impune și un ordin de despăgubire) victima poate obține despăgubirea cu ajutorul executorului judecătoresc. În cele mai multe cazuri, odată cu aprobarea cererii victimei, instanța va ordona contravenientului să plătească despăgubirea acordată printr-un ordin de despăgubire care va fi executat de către Agenția Centrală de Colectare a Amenzilor și va fi transferat în contul victimei. De la 1 ianuarie 2011, statul despăgubește integral daunele victimei unei infracțiuni violente sau sexuale, dacă infractorul condamnat nu a făcut acest lucru în termen de 8 luni.

SPANIA

Baza legală:

- **Código Penal** (Spanish Criminal Code) – [in Spanish](#)
- **Código Civil** (Spanish Code of Civil Procedure) – [in Spanish](#)
- **Ley de Enjuiciamiento Criminal** (Criminal Procedure Rules) – [in Spanish](#)
- **Ley 4/2015, de 27 de abril, del Estatuto de la víctima del delito** (Law 4/2015 of 27 April 2015 on the standing of crime victims) – [in Spanish](#)
- **Real Decreto 1109/2015, de 11 de diciembre, por el que se desarrolla la Ley 4/2015, de 27 de abril, del Estatuto de la víctima del delito, y se regulan las Oficinas de Asistencia a las Víctimas del Delito** (Royal Decree 1109/2015 of 11 December 2015 implementing Law 4/2015 of 27 April 2015 on the standing of crime victims and regulating the Crime Victim Support Offices) – [in Spanish](#)
- **Ley Orgánica 8/2015, de 22 de julio y Ley 26/2015, de 22 de julio, de modificación del sistema de protección de la infancia y de la adolescencia** (Organic Law 8/2015 of 22 July 2015 and Law 26/2015 of 22 July 2015 amending the system for the protection of children and adolescents) – [in Spanish](#)
- **Ley 23/2014, de 20 de noviembre, de reconocimiento mutuo de resoluciones penales en la Unión Europea** (Law 23/2014 of 20 November 2014 on mutual recognition of decisions in criminal matters in the European Union) – [in Spanish](#)
- **Real Decreto 671/2013, de 6 de septiembre, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley 29/2011** (Royal Decree 671/2013 of 6 September 2013 establishing detailed arrangements for implementing Law 29/2011) – [in Spanish](#)
- **Ley 29/2011, de 22 de septiembre, de Reconocimiento y Protección Integral a las Víctimas de Terrorismo** (Law 29/2011 of 22 September 2011 on Recognition and Comprehensive Protection of Victims of Terrorism) – [in Spanish](#)
- **Ley Orgánica 1/2004, de 28 de diciembre, de Medidas de Protección Integral contra la Violencia de Género** (Organic Law 1/2004 of 28 December 2004 on Comprehensive Protection Measures against Gender-Based Violence) – [in Spanish](#)
- **Ley Orgánica 5/2000, de 12 de enero, reguladora de la responsabilidad penal de los menores** (Organic Law 5/2000 of 12 January 2000 regulating the criminal responsibility of children) – [in Spanish](#)
- **Ley Orgánica 1/1996, de 15 de enero, de Protección Jurídica del Menor** (Organic Law 1/1996 of 15 January 1996 on Legal Protection for Children) – [in Spanish](#)
- **Ley 1/1996, de 10 de enero, de asistencia jurídica gratuita** (Law 1/1996 of 10 January 1996 on legal aid) – [in Spanish](#)
- **Ley 35/1995, de 11 de diciembre, de ayuda y asistencia a las víctimas de delitos violentos y contra la libertad sexual** (Law 35/1995 of 11 December 1995

on aid and assistance for victims of violent crimes and crimes against sexual freedom) – in Spanish

- ***Real Decreto 738/1997, de 23 de mayo, por el que se aprueba el Reglamento de ayudas a las víctimas de delitos violentos y contra la libertad sexual*** (Royal Decree 738/1997 of 23 May 1997 approving the Regulation on aid for victims of violent crimes and crimes against sexual freedom) – in Spanish
- ***Ley Orgánica 19/1994, de 23 de diciembre, de protección a testigos y peritos en causas criminales*** (Organic Law 19/1994 of 23 December 1994 on protection for witnesses and experts in criminal cases) – in Spanish

În conformitate cu Legea 4/2015 din 27 aprilie 2015, persoanele fizice care sunt victimele infracțiunilor săvârșite în Spania sau care pot fi urmărite penal în Spania sunt considerate victime ale infracțiunilor, indiferent de naționalitate (și dacă sunt majore sau minore, dacă sunt sau nu rezidenți legali). Se aplică prevederile prezentei legi:

- a) în calitate de victimă directă, oricărei persoane fizice care a suferit vătămări persoanei sau bunurilor sale, în special vătămări fizice sau psihice, suferințe emoționale sau pierderi economice cauzate direct de o infracțiune.
- b) în calitate de victimă indirectă, în caz de deces sau dispariție a unei persoane cauzată direct de o infracțiune, cu excepția cazului în care evenimentele sunt direct atribuibile:
 1. Soțului victimei, în cazul în care nu sunt separați legal sau efectiv, și oricăror copii ai victimei sau ai soțului victimei, în cazul în care nu sunt separați legal sau efectiv, care locuiesc cu ei la momentul decesului sau dispariției; orice persoană care, la momentul morții sau dispariției, se află într-o relație sentimentală comparabilă cu victima și cu orice copil ai acelei persoane care locuiește cu victima la momentul morții sau dispariției; părinților victimei sau rudelor directe sau de gradul al treilea pentru care victima are responsabilitatea părintească și persoanelor aflate sub tutela victimei sau care sunt încurajate de victimă.
 2. În cazul în care nu există nici una dintre persoanele de mai sus, alte rude directe și frații victimei, cu prioritate reprezentantului legal al victimei.

Drepturile de bază ale victimelor:

Toate victimele au dreptul la protecție, informare, sprijin, asistență și îngrijire, precum și să participe activ la procedurile penale și să primească un tratament respectuos, profesional, personal și nediscriminatoriu de la primul contact cu autoritățile sau funcționarii, în timp ce se acordă servicii de asistență și sprijin și justiție reparatorie victimelor, pe parcursul procesului penal și pentru o perioadă suficientă de timp după încheierea acestora, indiferent dacă identitatea infractorului este sau nu cunoscută.

Procedura penală în Spania începe cu investigarea infracțiunii, condusă de poliția judiciară sub supravegherea unui magistrat de instrucție. La finalul cercetării, magistratul de instrucție trimite cauza procurorului care decide ce urmează să facă în continuare. În cazul în care nu există motive suficiente pentru a introduce un dosar împotriva infractorului și procurorul nu depune plângere, judecătorul de instrucție va respinge (încheia) procedura. În caz contrar, cauza va fi trimisă spre judecată instanței competente.

În cursul judecății, instanța examinează probele și decide dacă presupusul infractor este sau nu vinovat. Dacă infractorul este găsit vinovat, instanța va aplica o pedeapsă. Procesul penal poate continua cu posibilitatea de a face apel la instanța superioară.

Victima, poate lua parte la procedurile penale în calitate de martor sau poate avea un rol mai activ și, astfel, poate beneficia de drepturi suplimentare care decurg din a fi parte la proces. În temeiul articolului 124 din Constituția Spaniei, procurorul va proteja interesele victimei/victimelor pe parcursul procedurii.

Victimele infracțiunilor legate de violența de gen sunt asistate de un avocat specializat, încă de la anchetele preliminare. În urma reformei Legii organice a justiției (LOPJ) cu Legea organică 7/2015, instanțele competente în materie de violență asupra femeilor se ocupă și de infracțiuni contra vieții private, dreptului la imaginea de sine și la onoare al femeii și infracțiunea de dispreț de instanță sau nerespectarea unei măsurii provizorii.

Încă de la primul contact cu autoritățile sau oficialitățile și pe perioada intervenției serviciilor de asistență și suport oferite de administrațiile publice, inclusiv anterior denunțării infracțiunii, victima are dreptul de a primi protecție, informare, sprijin, asistență și îngrijire.

Victima poate cere autorităților sau oficialilor să fie îndrumați către Oficiile de Asistență a Victimelor Crimelor (Oficinas de Asistencia a las Víctimas del delito), unde va fi asistat în mod gratuit și confidențial, chiar dacă nu a raportat anterior infracțiunea.

Victima are dreptul de a înțelege și de a fi înțeles în orice acțiune care trebuie efectuată odată ce infracțiunea a fost raportată, inclusiv informațiile anterioare depunerii raportului, interpretarea fiind furnizată în limbajele semnelor recunoscute legal, după cum precum și mijloace de sprijin pentru comunicarea orală în cazurile în care acest lucru este necesar.

Informațiile la care are dreptul în calitate de victimă și care vor fi furnizate de la primul contact cu autoritățile sau oficialitățile și în timpul intervenției serviciilor de asistență și sprijin vizează în principal:

- procedura de sesizare a infracțiunii și de obținere a consilierii și asistenței unui avocat și, după caz, condițiile în care aceasta poate fi obținută în mod gratuit;
- măsurile de asistență și sprijin, fie că acestea sunt medicale, psihologice sau materiale, și procedura de obținere a acestora;

- posibilitatea de a solicita măsuri de protecție și, după caz, procedura pentru a face acest lucru;
- despăgubirea la care ar putea avea dreptul și, după caz, procedura de revendicare a acesteia;
- serviciile de justiție restaurativă disponibile, în cazurile în care acest lucru este posibil din punct de vedere legal;
- cazurile în care se pot restitui cheltuielile judiciare și, după caz, procedura de revendicare a acestora.

Dacă nu este rezident în Spania, are dreptul de a primi informații despre procedura de exercitare a drepturilor.

Dacă victima este cetățean al unui stat membru UE și are reședința în Spania, iar infracțiunea a cărei victimă este, a fost comisă într-un alt stat membru al UE decât Spania (victima a unei infracțiuni în situații transfrontaliere), poate merge la Birourile de Asistență pentru Victimele Criminalității, care pot oferi informații despre procedurile judiciare de urmat în țara în care a fost comisă infracțiunea și despre despăgubirile la care ar putea avea dreptul. Dacă este vorba despre o infracțiune teroristă, trebuie să contacteze Direcția Generală pentru Sprijinul Victimelor Terorismului (Dirección General de Apoyo a las Víctimas del Terrorismo del Ministerio del Interior) a Ministerului de Interne.

Dacă victima este cetățean care nu este rezident în Spania, are dreptul la un interpret gratuit, dacă nu vorbește spaniola sau limba regională respectivă.

De asemenea, victima va avea dreptul să primească informații despre următoarele:

- măsurile de îngrijire și sprijin pe care le are la dispoziție, fie ele medicale, psihologice sau materiale, și procedura de obținere a acestora, inclusiv, dacă este necesar și adecvat, informații privind posibilitățile de a obține o cazare alternativă;
- dreptul de a depune mărturie autorităților însărcinate cu ancheta;
- posibilitatea de a solicita măsuri de protecție și, după caz, procedura pentru a face acest lucru;
- despăgubirea la care ar putea avea dreptul și, după caz, procedura de revendicare a acesteia;
- serviciile de interpretariat și traducere disponibile;
- orice mijloace de comunicare și servicii disponibile;
- procedurile prin care își poate exercita drepturile dacă locuiește în afara Spaniei;
- contestațiile pe care le poate depune împotriva oricăror hotărâri pe care le consideră incompatibile cu drepturile sale;
- datele de contact ale autorității însărcinate cu gestionarea procedurii și canalele de comunicare pe care le puteți folosi cu acestea;

- serviciile de justiție restaurativă disponibile, în cazurile în care acest lucru este posibil din punct de vedere legal;
- cazurile în care i se poate rambursa cheltuielile judiciare și, după caz, procedura de revendicare a acestora;
- dreptul de a formula o cerere generală de a fi notificat cu privire la anumite decizii în cadrul procesului, cum ar fi, printre altele, decizia de a nu începe procedura penală, hotărârea definitivă în proces, deciziile de încarcerare sau de eliberare ulterioară a infractorului, precum și posibila evadare a infractorului din arest și deciziile oricărei autorități judiciare sau penitenciare care afectează persoanele condamnate pentru infracțiuni comise prin violență sau intimidare care prezintă un risc pentru siguranța victimei.
- în plus, va fi informat cu privire la data, ora și locul procesului, precum și cu privire la fondul acuzațiilor împotriva infractorului.

În cazul în care este victima unei infracțiuni de violență de gen, i se va aduce la cunoștință deciziile de încarcerare sau de eliberare ulterioară a infractorului, precum și eventuala evadare a infractorului din arest, pe lângă cele care încuviințează măsurile asigurătorii personale sau modificarea măsurilor deja agreate, în cazul în care acestea sunt menite să asigure siguranța, fără a fi nevoie să le solicite, cu excepția cazurilor în care victima își exprimați dorința de a nu primi aceste notificări.

De asemenea, va putea accesa gratuit și confidențial serviciile de consiliere și asistență de la Birourile de sprijin pentru victimele infracțiunilor. Poate fi îndrumat către aceste Oficii acolo unde este necesar, în funcție de gravitatea infracțiunii sau când victima solicită acest lucru.

În cazul în care infracțiunile în cauză au cauzat prejudicii deosebit de grave, administrațiile publice și Oficiile de Asistență pentru Victima Criminalității pot extinde membrilor familiei victimei dreptul de acces la serviciile de asistență și sprijin. În acest scop, membrii familiei sunt definiți ca persoane legate de victimă prin căsătorie sau relații similare și rude până la gradul doi (bunici, frați și nepoți).

Birourile de Asistență pentru Victimele Criminalității sunt un serviciu public multidisciplinar oferit gratuit pentru a răspunde nevoilor victimelor, înființat de Ministerul Justiției. Există birouri în toate comunitățile autonome, în aproape toate capitalele de provincie, precum și în alte orașe.

O victimă a terorismului, poate contacta Oficiul de Informare și Asistență pentru Victimele Terorismului (Oficina de Información y Asistencia a Víctimas del Terrorismo de la Audiencia Nacional), dar poate contacta Biroul de Asistență pentru Victimelor Criminalității din provincia respective, iar acesta se va coordona apoi cu Biroul de Informare și Asistență pentru Victimele Terorismului.

Dacă victima are copii minori sau este minor sub tutela unei victime a violenței de gen sau victime ale violenței în familie, va avea dreptul la măsurile specifice de asistență și protecție stabilite de lege.

În plus, dacă este victima a infracțiunilor teroriste sau violenței de gen este minor, va avea și drepturile recunoscute de legislația specifică fiecărui tip de infracțiune.

În ceea ce privește sfera judiciară, judecătorii, instanțele de judecată, procurorii și alte autorități și funcționari însărcinați cu urmărirea penală, precum și orice alții care sunt în vreun fel implicați sau participă la proces, vor lua măsurile necesare, în conformitate cu legea, pentru a proteja intimitatea victimei și a membrilor familiei și, în special, pentru a preveni difuzarea oricăror informații care ar putea dezvălui identitatea victimei dacă este o victimă minoră sau o persoană cu dizabilități care necesită o protecție specială.

Autoritatea judiciară poate interzice obținerea, dezvăluirea sau publicarea imaginilor victimei sau ale membrilor familiei victimei, mai ales dacă este o victimă minoră sau o persoană cu dizabilități care necesită o protecție specială.

Fiecare victimă are dreptul de a accesa gratuit și în mod confidențial la serviciile de asistență și sprijin oferite de Birourile de Asistență pentru Victime ale Criminalității. Accesul la serviciile de asistență și suport nu va fi condiționat de raportarea în prealabil a unei infracțiuni.

Autoritățile și funcționarii însărcinați cu cercetarea, urmărirea și judecarea infracțiunilor vor lua măsurile necesare stabilite de lege pentru a proteja viața victimei și a membrilor familiei acesteia, bunăstarea psihică și fizică a acestora, libertatea, siguranța, libertatea și integritatea sexuală, precum și pentru a le proteja în mod adecvat intimitatea și demnitatea, în special atunci când fac declarații sau trebuie să depună mărturie în instanță.

Procurorul va asigura îndeosebi îndeplinirea acestui drept la protecție în cazul victimelor minore, luând măsurile corespunzătoare în interesul lor, acolo unde este necesar, pentru prevenirea sau diminuarea prejudiciului care ar putea rezulta pentru acestea din desfășurarea procedurii.

În cursul procedurii judiciare, judecătorul sau președintele instanței poate dispune o ședință privată (restrângerea prezenței mijloacelor audiovizuale în ședințele de judecată și interzicerea înregistrării tuturor sau a unora dintre ședințe) pentru a proteja moralitatea, ordinea publică și însuși victima și/sau familia acesteia. De asemenea, ele pot interzice dezvăluirea identității experților sau a oricăror alte persoane care participă la proces.

Dacă victima este minor, în faza de cercetare a infracțiunii vei fi tratat conform protocoalelor care sunt special create pentru a îl proteja. Se vor lua precauții speciale atunci când trebuie să depună mărturie. Procurorul, care are datoria specifică de a proteja minorii, trebuie să fie mereu prezent. Contactul vizual dintre victimă și agresor trebuie împiedicat prin orice mijloace tehnice.

Va fi intervievat de o echipă special instruită într-o cameră specială, întrucât există posibilitatea ca probele să fie examinate înaintea judecății de către experți și interviul să fie înregistrat.

Minorul poate depune mărturie o singură dată, în prezența judecătorului de instrucție, a grefierului și a tuturor părților implicate la proces, și nu din nou în timpul procesului.

În timpul procedurii judiciare, contactul vizual între minor și acuzat va fi împiedicat prin orice mijloace tehnice posibile.

La cererea procurorului, poate fi posibilă numirea unui tutore *ad litem* dacă este o victimă deosebit de vulnerabilă și în anumite cazuri, cum ar fi în cazul în care există un conflict de interese cu reprezentantul legal sau cu unul dintre părinții, cu condiția ca celălalt părinte să nu își poată îndeplini în mod adecvat atribuțiile de reprezentare și asistență pentru victimă.

Dacă un membru al familiei a murit din cauza unei infracțiuni, se vorbește de victimă indirectă a infracțiunii cauzate membrului familiei (victima directă) precum și dacă a fost soțul victimei directe și nu era separat legal sau locuia separat; dacă a fost copilul victimei directe sau al soțului/soției nedespărțiți legal; dacă a fost legat de victima directă printr-o relație similară și trăind cu ea, prin alte situații.

Toate victimele au dreptul să introducă acțiune penală și acțiune civilă conform legii și să se prezinte în fața autorităților însărcinate cu ancheta pentru a le furniza probele și informațiile considerate relevante pentru clarificarea faptelor.

Victima indirectă, va avea acces confidențial și gratuit la serviciile de asistență și suport oferite de administrațiile publice, precum și la cele oferite de Birourile de Asistență pentru Victime, cu condiția că s-a considerat oportun extinderea acestui drept la familie, membri ai familiei victimei directe, în condițiile în care infracțiunile au cauzat prejudicii deosebit de grave. În acest scop, membrii familiei vor fi definiți numai ca persoanele legate de victima directă prin căsătorie sau relație similară și rudele de până la gradul doi (bunici, frați și nepoți).

În calitate de victimă indirectă, poate primi informații despre măsurile de asistență și sprijin disponibile, fie ele medicale, psihologice sau materiale, și procedura de obținere a acestora, precum și despăgubirile la care ar putea avea dreptul.

Birourile de Asistență pentru Victimele Criminalității vor sfătui victimele cu privire la drepturile economice aferente procesului, în special, în ceea ce privește ajutorul financiar pentru daunele produse prin infracțiune și procedura de revendicare a acestuia, și vor oferi sprijinul emoțional și asistența terapeutică de care este nevoie, asigurându-se astfel asistența psihologică corespunzătoare pentru depășirea consecințelor traumatice ale infracțiunii.

În ceea ce privește ajutorul financiar la care are dreptul în calitate de victimă indirectă a infracțiunii, în Spania există un sistem de ajutor public în beneficiul victimelor indirecte ale infracțiunilor intenționate și violente comise în Spania care au ca rezultat decesul sau vătămarea gravă.

Ajutorul trebuie să fie solicitat în termen de un an de la data săvârșirii infracțiunii. În cazul în care decesul s-a produs ca urmare directă a vătămărilor corporale sau a

vătămării sănătății, se va declanșa un nou termen de aceeași durată pentru solicitarea ajutorului.

Ca regulă generală, acordarea ajutorului este condiționată de luarea unei hotărâri judecătorești definitive de încheiere a procesului penal.

Ajutorul nu poate fi cumulat cu despăgubirile stabilite prin hotărâre judecătorească, deși tot sau o parte din ajutor va fi plătit în cazul în care persoana vinovată de infracțiune a fost declarată parțial insolubilă, ori cu despăgubirea sau ajutorul de la asigurările private dacă suma este mai mare decât suma stabilită în hotărâre, sau cu subvenția de asigurări sociale care ar putea fi plătită din cauza invalidității temporare a victimei.

Se pot accesa serviciile de justiție reparatorie pentru a obține despăgubiri corespunzătoare pentru pierderile materiale și morale rezultate din infracțiune, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele cerințe:

- infractorul a recunoscut faptele esențiale din care decurge răspunderea sa;
- victima și-a dat consimțământul, după ce ați primit informații exhaustive și imparțiale despre conținutul acestora, posibilele lor rezultate și procedurile existente pentru a impune conformarea;
- infractorul și-a dat consimțământul;
- procedura de mediere nu implică un risc pentru siguranța victimei și nici nu există niciun pericol ca desfășurarea acesteia să provoace noi pierderi materiale sau nemateriale;
- nu este interzis de lege pentru infracțiunea săvârșită.

Discuțiile purtate în cadrul procedurii de mediere vor fi confidențiale și nu pot fi difuzate fără acordul victimei și al infractorului.

Mediatorii și ceilalți profesioniști care participă la procedura de mediere vor fi supuși secretului profesional în legătură cu evenimentele și declarațiile de care au avut cunoștință în îndeplinirea atribuțiilor lor.

Atât victima, cât și infractorul pot revoca oricând consimțământul de a participa la procesul de mediere.

Medierea are loc de obicei în cazul infracțiunilor mai puțin grave.

În justiția pentru minori (cu vârste între 14 și 18 ani), medierea este prevăzută în mod expres ca mijloc de reeducare a minorului. În acest domeniu, medierea se realizează de către echipele care sprijină procuratura pentru minori, deși poate fi efectuată și de agenții din comunitățile autonome și alte entități precum anumite asociații de specialitate.

În domeniul justiției pentru adulți, medierea este inclusă ca parte a serviciilor de justiție restaurativă, cu diverse programe pilot în vigoare de câțiva ani.

În Spania, există un sistem de ajutor pentru victimele infracțiunilor intenționate și violente, comise în Spania, care au ca rezultat deces, vătămări corporale grave sau vătămări grave ale sănătății fizice sau psihice. Se acordă ajutor și victimelor infracțiunilor împotriva libertății sexuale, chiar și atunci când aceste infracțiuni sunt comise fără violență.

În general, se poate accesa ajutorul financiar stabilit legal dacă, la momentul săvârșirii infracțiunii, victima este un cetățean spaniol sau cetățean al oricărui alt stat membru al Uniunii Europene sau, dacă niciuna dintre cele de mai sus nu vi se aplică, are reședința obișnuită în Spania sau un resortisant al altui stat care acordă un ajutor similar resortisanților spanioli pe teritoriul său.

În caz de deces, cerințele de naționalitate sau rezidență menționate mai sus trebuie îndeplinite de către beneficiari, nu de persoana decedată.

În caz de vătămare corporală gravă sau vătămare gravă a sănătății fizice sau psihice, victimele directe, adică cele care au suferit leziunile sau prejudiciile, vor fi beneficiarii.

Leziunile care dau dreptul victimelor să primească ajutor financiar sunt cele care lezează integritatea corporală sau sănătatea fizică sau psihică și care o invalidează temporar, pe o perioadă mai mare de șase luni, sau o invalidează definitiv, cu un grad de invaliditate de cel puțin 33 %.

Ca regulă generală, acordarea ajutorului este condiționată de pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive de încheiere a procesului penal. Ținând cont de termenele de soluționare a cauzelor penale, înainte de pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive de încheiere a procesului penal, legea prevede posibilitatea acordării unui ajutor provizoriu, ținând cont de situația economică precară a victimei infracțiunii sau a beneficiarilor acestuia. Ajutorul provizoriu poate fi solicitat odată ce victima a raportat evenimentele către autoritățile competente sau atunci când acțiunea penală a fost deschisă de organele competente fără a fi nevoie de un raport.

Cuantumul ajutorului nu poate depăși în niciun caz compensația stabilită în hotărâre.

În cazul decesului unui minor sau a unei persoane cu handicap ca urmare directă a infracțiunii, părinții sau tutorele minorului vor avea dreptul numai la un ajutor constând în despăgubiri pentru cheltuielile de înmormântare pe care le-au plătit efectiv până la limita stabilită legal.

În cazurile de infracțiuni contra libertății sexuale care cauzează victimei prejudicii sănătății psihice a acesteia, cuantumul ajutorului va acoperi costurile tratamentului terapeutic liber ales de victimă, cu un maxim stabilit de lege.

În general, termenul pentru solicitarea ajutorului este de un an socotit de la săvârșirea infracțiunii. Acest termen va fi suspendat la începerea procesului penal și se va relua atunci când hotărârea judecătorească definitivă va fi pronunțată și comunicată victimei.

Primirea ajutorului este incompatibilă cu următoarele:

- compensarea stabilită prin hotărâre judecătorească. Cu toate acestea, totul sau doar o parte din ajutor va fi plătită în cazul în care contravenientul a fost declarat parțial insolubil;
- despăgubiri sau ajutor din asigurările private, precum și cu subvenția de securitate socială care s-ar putea aplica din cauza invalidității temporare a victimei. Cu toate acestea, ajutorul ar fi plătit beneficiarului asigurării private în cazul în care cuantumul compensației care urmează să fie primite în cadrul acestei asigurări ar fi mai mic decât suma stabilită în hotărâre;
- primirea acestui ajutor nu va fi în nici un caz compatibilă cu despăgubirea pentru prejudicii aduse victimelor grupărilor armate și teroriștilor.

Primirea ajutorului este compatibilă cu următoarele:

- în cazurile de invaliditate permanentă sau deces a victimei, odată cu primirea oricărei pensii de stat beneficiarul are dreptul să o primească;
- asistența socială prevăzută la articolul 27 din Legea organică 1/2004 din 28 decembrie 2004 privind măsurile de protecție cuprinzătoare împotriva violenței de gen (Ley Orgánica 1/2004 din 28 de diciembre, de Medidas de Protección Integral contra la Violencia de Género).

Ajutorul pentru invaliditate permanentă va fi incompatibil cu ajutorul pentru invaliditate temporară.

Competența de a procesa și a decide asupra cererilor pentru ajutorul de stat legal stabilit revine Direcției Generale Costuri cu Personalul și Pensii de Stat din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor, pentru victimele oricărei infracțiuni, cu excepția victimelor terorismului, caz în care Ministerul Interne (Direcția Generală pentru Sprijinul Victimelor Terorismului) va fi competentă.

O victimă a terorismului, există o serie de ajutoare de stat destinate victimelor terorismului pentru a le despăgubi pentru prejudiciile cauzate de acest tip de infracțiuni, cu condiția să existe o legătură deplină între actul terorist și prejudiciile suferite.

Următoarele sunt daune eligibile pentru despăgubiri:

- leziuni corporale, atât fizice, cât și psihice, precum și cheltuieli pentru tratament medical, proteze și intervenții chirurgicale. Aceste cheltuieli vor fi plătite persoanei afectate numai în cazul în care nu sunt acoperite integral sau parțial de un sistem de asistență socială public sau privat;
- daune materiale cauzate locuințelor persoanelor fizice sau cele produse în unități comerciale și industriale, sedii ale partidelor politice, sindicatelor și organizațiilor sociale;
- costurile de cazare provizorie în timp ce se efectuează lucrări de reparații la locuințele obișnuite ale persoanelor fizice;

- pagubele produse vehiculelor private, precum și celor suferite de vehiculele utilizate pentru transportul terestru de persoane sau mărfuri, cu excepția vehiculelor proprietate publică.

Despăgubirile pentru pagubele indicate, cu excepția vătămarilor corporale, vor fi subsidiare față de cele stabilite pentru aceleași cazuri de orice alt organism public sau cele care decurg din contracte de asigurare. În aceste cazuri, vor fi compensate orice sume care ar putea rezulta din diferența dintre ceea ce a fost plătit de aceste administrații publice sau entități de asigurare și evaluarea oficială.

Cuantumul despăgubirii va fi stabilit în funcție de prejudiciul produs (gravitatea vătămarilor și tipul de handicap pe care îl provoacă, deces etc.).

Alte ajutoare:

- pentru studiu: în cazul în care un act terorist are ca rezultat vătămări personale de o importanță deosebită pentru un elev, părinții sau tutorii acestuia, sau aceste leziuni îi fac inapți pentru exercitarea profesiei obișnuite;
- asistență și consiliere psihologică imediată, atât pentru victime, cât și pentru membrii familiei;
- ajutor extraordinar pentru atenuarea, în mod excepțional, a situațiilor de nevoie personală sau familială a victimelor, care nu sunt acoperite sau sunt acoperite într-un mod vădit insuficient de ajutorul obișnuit.

Hotărârea definitivă din procesul penal, care nu poate fi atacată cu apel, trebuie să facă dovada că decesul, vătămarile corporale și vătămarea gravă a sănătății fizice sau psihice constituie infracțiune intenționată și violentă și, în consecință, hotărârea judecătorească va trebui să stabilească despăgubirile corespunzătoare.

Valoarea ajutorului acordat nu poate depăși în niciun caz compensația stabilită în hotărâre.

Ajutorul provizoriu poate fi acordat înainte de pronunțarea hotărârii judecătorești definitive de încheiere a procesului penal, cu condiția să se facă dovada situației economice precare în care a fost lăsată victimă sau beneficiarii acesteia.

Organizațiile neguvernamentale (ONG-urile) pot oferi sprijin victimelor unor infracțiuni specifice prin stabilirea de căi personalizate în funcție de nevoile și caracteristicile fiecărei victime. Funcția de asistență include în principal consultanță juridică, informații despre diferitele resurse și ajutoare disponibile și sprijin psihologic și emoțional.

SUEDIA

Victima unei infracțiuni a suferit un prejudiciu, de ex. a fost rănită sau proprietatea acesteia a fost deteriorată sau furată, ca urmare a unui incident care constituie o infracțiune conform legislației naționale. În calitate de victimă a infracțiunii, legea acordă anumite drepturi individuale înainte, în timpul și după procedurile judiciare. De asemenea, victima are dreptul la diferite forme de sprijin și despăgubiri pentru prejudiciul cauzat de/prin infracțiune⁶.

Procedurile penale în Suedia încep cu ancheta infracțiunii, cunoscută sub numele de anchetă preliminară. Cu unele excepții, există obligația de a începe o anchetă prealabilă dacă există motive pentru a presupune că a fost comisă o infracțiune. Cercetările preliminare sunt efectuate de poliție, dar uneori conduse de un procuror. După finalizarea cercetării, procurorul poate decide continuarea procedurii prin aducerea cauzei în judecată sau, în cazul în care procurorul consideră că nu există probe suficiente, poate clasa cauza fără a-l aduce în judecată. Dacă cazul va fi adus în judecată, va avea loc un proces. În cursul judecății, instanța examinează toate probele strânse și decide dacă condamnă sau nu pe învinuit pentru infracțiune. Instanța va preciza, de asemenea, dacă există vreo posibilitate de a face apel la o instanță superioară.

Victima unei infracțiuni are un rol important în cadrul procedurilor și dispune de o varietate de drepturi. Poate participa la proceduri judiciare fără un anumit statut juridic sau poate juca un rol mai activ devenind oficial parte la procedură. Poate solicita daune și/sau susține urmărirea penală. În anumite cazuri, puteți introduce o urmărire privată din proprie inițiativă atunci când procurorul a decis să nu o facă.

Se pune întrebarea ce informații va primi victima de la autorități după producerea infracțiunii (de exemplu, poliție, procuror)? Poliția și procurorul au obligația să informeze victima despre:

- dreptul la despăgubiri din partea vinovatului sau despăgubiri din partea statului;
- procurorul este de obicei obligat să pregătească și să prezinte în instanță cererea de despăgubire a victimei;
- prevederile privind ordinele de restricție, consilierea persoanei vătămate și asistența personală;
- cum să acceseze asistența juridică și consiliere;
- opțiunile și condițiile pentru mediere;
- autorități și organizații care oferă sprijin și asistență;
- datele de contact necesare pentru a obține informații despre propriul caz;
- continuarea procedurilor și rolul pe care îl va juca în acestea;
- dreptul la interpretare și traducere;
- dreptul la rambursarea costurilor;

⁶ [European e-Justice Portal - Victims' rights - by country \(europa.eu\)](https://european-council.europa.eu/media/eu-justice-portal)

- faptul că cercetarea prealabilă nu a fost deschisă sau a fost abandonată;
- unde să adreseze orice plângere privind gestionarea cazului său;
- dacă au fost sau nu inițiate proceduri judiciare;
- dacă o persoană reținută sau arestată a fugit.

Dacă un cetățean străin a fost victima unei infracțiuni în Suedia, va avea dreptul la aceleași informații ca și un cetățean suedez. De asemenea, are dreptul la servicii de interpretare și traducere.

Victima are dreptul la un interpret dacă are o dizabilitate, ceea ce înseamnă că este surd, cu deficiențe de auz sau deficiență de vorbire.

O victimă a unei infracțiuni, poate obține sprijin de la multe asociații și organizații non-profit. Serviciile sociale municipale sunt, de asemenea, obligate prin lege să se asigure că victimele infracțiunilor și familiile acestora primesc sprijin și asistență.

Când se raportează o infracțiune, poliția va informa despre autoritățile și organizațiile care oferă sprijin și asistență. Cu acordul victimei, poliția va transmite, în unele cazuri, datele de contact, de ex. o linie de asistență pentru victime, care va contacta apoi victima. De asemenea, victima lua legătura cu o organizație care oferă suport.

Există mai multe tipuri de protecție disponibile pentru victimele infracțiunilor:

Un ordin de restricție (kontaktförbud) - este conceput pentru a preveni situațiile care ar putea fi periculoase pentru victime. Ordinele de restricție au apărut și au fost folosite în principal pentru a proteja femeile împotriva amenințărilor și hărțuirii din partea unui fost soț sau partener, dar pot fi emise și pentru a proteja copiii și alte persoane vulnerabile. Un ordin de restricție poate acoperi și pe cineva care locuiește cu persoana amenințată. Pentru ca un astfel de ordin să fie emis, cu scopul de a exclude sursa amenințărilor din locuința comună, trebuie să existe un risc ridicat de infracțiune împotriva vieții, sănătății, libertății sau siguranței partenerului. Procurorul decide asupra ordinelor de restricție. Dacă procurorul nu emite un astfel de ordin, victima poate cere ca problema să fie adusă în fața instanței districtuale (tingsrätt). Oricine nu respectă un astfel de ordin poate fi condamnat la o amendă sau până la un an de închisoare.

Femeile și copiii care au fost supuși violenței domestice ar putea avea nevoie să se mute din casă pentru o perioadă. Locuințele protejate sunt asigurate atât de municipalități, cât și de refugiiile pentru femei. Dacă trebuie să se păstreze adresa secretă din cauza amenințărilor sau a altor forme de hărțuire, se introduce un cod în registrul populației pentru o verificare specială a secretului (sekretessmarkering). Codul va fi trecut și în alte registre publice, cum ar fi registrul vehiculelor și permisele de conducere. Clasificarea este, în general, revizuită în fiecare an.

O altă modalitate de a proteja datele personale este ca o persoană amenințată care s-a mutat sau intenționează să facă acest lucru să rămână în registrul populației la vechea ei adresă (kvarskrivning). Poate rămâne înregistrată la vechea adresă până la trei ani după mutare.

O altă modalitate de a spori protecția ar putea fi schimbarea numelui. Se poate trece la numele de familie al unui părinte notificând Agenția Fiscală Suedeză (Skatteverket). O modificare a oricărui alt nume de familie necesită autorizare din partea Oficiului Suedez de Brevete și Înregistrare (Patent- och registreringsverket).

Dacă amenințarea este una gravă, poate fi necesară utilizarea unui „pachet de securitate”. Pachetul conține un telefon mobil și un sistem de alarmă și poate fi împrumutat de la autoritatea locală de poliție sub rezerva unei revizuii specifice.

În cazul în care există o amenințare cu o infracțiune gravă împotriva vieții, sănătății sau libertății victimei, sau în cazul în care alte măsuri de siguranță nu sunt considerate suficiente pentru a oferi protecție, se poate permite utilizarea de detalii personale fictive (adică inventate). Solicitățile de utilizare a datelor cu caracter personal fictive trebuie adresate poliției.

În cazuri excepționale, când alte măsuri nu funcționează, persoanele amenințate care ar putea influența deznodământul unei cauze judecătorești pot intra în programul special de protecție a martorilor derulat de poliție.

În funcție de tipul de protecție, diferite organizații pot lua decizii cu privire la protecție.

Pentru a determina nevoia de măsuri speciale de protecție în timpul anchetelor poliției și al procedurilor judiciare, poliția ar trebui să facă o evaluare individuală a siguranței cât mai curând posibil. Aceasta va ține cont de gravitatea infracțiunii și de circumstanțele personale. Dacă victima are sub 18 ani, se va considera întotdeauna că are nevoie de protecție specială.

De asemenea, serviciile sociale tind să utilizeze metode speciale de evaluare pentru a examina riscul expunerii din nou la violență din partea unui infractor cu care victima locuiește.

Serviciile sociale sunt responsabile pentru a se asigura că un copil care a fost victima unei infracțiuni și rudele acestuia primesc ajutorul și sprijinul de care au nevoie.

Serviciile sociale sunt, de asemenea, responsabile de acordarea de sprijin rudelor atunci când un membru al familiei este victima unei infracțiuni. Există și asociații non-profit dedicate sprijinirii rudelor atunci când un membru al familiei a murit din cauza unei infracțiuni.

Pentru unele tipuri de infracțiuni, victimele au dreptul la propria reprezentare legală, cunoscută sub numele de „avocat al părții vătămate” (målsägandebiträde). Acest lucru se aplică în special crimelor sexuale și violenței domestice, dar și altor infracțiuni în care există o nevoie specială. Un reprezentant poate fi desemnat de îndată ce ancheta (preliminară) a fost inițiată, iar ajutorul este gratuit. Dacă victima consideră că are nevoie de un reprezentant legal, trebuie să discute despre acest lucru cât mai curând posibil cu procurorul (åklagare) sau cu ofițerul de poliție responsabil cu ancheta preliminară. De asemenea, poate depune cererea direct la tribunalul districtual (tingsrätt). Instanța districtuală va stabili dacă are dreptul la reprezentare și va numi un consilier.

Dacă un tutore (de obicei un părinte) este suspectat de o infracțiune împotriva copilului său, copilului i se poate desemna un reprezentant special. Același lucru este valabil și în cazul în care persoana suspectată de infracțiune este strâns legată de tutore. Reprezentantul va proteja drepturile copilului pe parcursul anchetei prealabile și al judecății. Un avocat, un consilier asistent într-o firmă de avocatură sau o altă persoană poate fi desemnată ca reprezentant special. Există, de asemenea, cerințe de cunoștințe și experiență și calități personale care fac ca această persoană să fie deosebit de potrivită pentru sarcină.

Protecția juridică este inclusă în polițele de asigurare. Aceasta înseamnă, de exemplu, că asigurarea poate rambursa costurile judiciare dacă cererea de despăgubire nu este tratată în cadrul procesului penal. Asigurarea va include, în general, o prevedere prin care trebuie să se plătească o anumită parte a costurilor.

Se poate obține consiliere juridică în conformitate cu Legea suedeză privind asistența juridică (Rättshjälpslagen) în toate tipurile de cazuri. Consilierea se poate referi, de exemplu, la o cerere de despăgubire, în cazul în care procurorul nu susține cauza, sau la negocieri cu compania de asigurări.

Dacă victima nu are nicio asigurare de protecție juridică și cazul său nu poate fi soluționat prin consilierea juridică oferită, se poate obține asistență juridică sub rezerva unei evaluări a nevoilor victimei. Statul va plăti apoi o parte din costul reprezentării legale. De asemenea, se poate obține ajutor cu costurile de călătorie, cazare și prezentarea dovezilor, precum și cu alte cheltuieli. Un avocat, instanța sau Autoritatea Națională de Asistență Judiciară (Rättshjälpsmyndighet) poate sfătui victima cu privire la modul prin care poate solicita asistență judiciară.

Dacă victima este parte în cauză, are dreptul de a fi informată în diferite moduri despre procedurile judiciare și despre ceea ce s-a întâmplat în cazul respectiv. În suedeză, acest lucru se numește „partsyn”. Dacă victima este parte vătămată, dar nu este parte în cauză, nu are același drept de a fi informată despre proces.

Victima are dreptul la sprijin sau protecție și după proces. Nu există o limită specială pentru timpul în care poate primi sprijin sau protecție din partea organizațiilor non-profit sau a serviciilor sociale. Există anumite limite de timp aplicabile datelor cu caracter personal protejate.

În cazul unei infracțiuni împotriva persoanei (infracțiuni împotriva vieții, sănătății, libertății sau siguranței unei persoane), victima, în calitate de parte vătămată, va fi întrebată de către Serviciul Suedez al Penitenciarelor și Probațiunii dacă dorește să fie informat:

- dacă persoana condamnată este eliberată,
- dacă persoana condamnată evadează sau este dată afară din închisoare, sau
- dacă persoana condamnată evadează după concediu sau alt timp petrecut în afara instituției.

Victima poate cere despăgubiri pentru orice vătămare suferită în legătură cu infracțiunea. Cererile de despăgubire sunt de obicei audiate în același timp în care instanța decide dacă acuzatul este vinovat de infracțiune.

Victima sau persoana vătămată trebuie să pretindă daune-interese persoanei care a săvârșit infracțiunea sau a cauzat vătămarea. Pentru a facilita acest lucru, procurorul (åklagare) va pregăti și va prezenta cererea de despăgubire în timpul procesului, dacă victima a solicitat acest lucru. Singurele excepții sunt cererile de despăgubire care necesită investigații ample sau pretenții care pot fi considerate în mod evident nejustificate, adică fie fără legătură cu infracțiunea, fie mult mai mari decât în mod normal în situații similare.

Faptul că instanța a dispus inculpatului la plata daunelor nu presupune că victima va primi automat despăgubiri. Infractorul va fi adesea incapabil să plătească sau nu va face acest lucru în mod voluntar. Autoritatea de executare (Kronofogden) va ajuta victima să obțină despăgubirea respectivă.

Instanța va trimite o copie a hotărârii către Autoritatea de executare, care va contacta victima. Ajutorul din partea Autorității de executare este gratuit, cu excepția cazurilor foarte specifice.

Dacă un infractor condamnat nu poate plăti daune și nu există nicio asigurare care să acopere întreaga cerere, victima ar putea primi despăgubiri din partea statului. Aceasta se numește compensarea victimelor infracțiunilor (brottsskadeersättning) și este gestionată de Autoritatea de Compensare și Sprijin pentru Victimele Crimelor (Brottsoffermyndigheten).

Pentru a permite plata compensației victimei unei infracțiuni atunci când făptuitorul este necunoscut, trebuie inițiate anchete, cum ar fi o anchetă preliminară, pentru a se proba că o persoană a fost victima unei infracțiuni și nu a fost cazul unui accident. Infracțiunea trebuie întotdeauna raportată la poliție. Dacă suspectul a fost identificat, în mod normal trebuie să urmeze o condamnare sau să se pronunțe o sentință.

Despăgubirea victimelor infracțiunilor acoperă infracțiunile comise în Suedia dar este posibil ca o persoană (victimă) să aibă dreptul la despăgubiri indiferent dacă locuiește în Suedia sau se află temporar în Suedia, de ex. ca turist sau student. Dacă victima este un rezident permanent în Suedia, este posibil să aibă dreptul la despăgubiri chiar și atunci când infracțiunea a avut loc în străinătate⁷.

⁷ [If you have been a victim of crime | Brottsoffermyndigheten](#)

BIBLIOGRAFIE

https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/policies/justice-and-fundamental-rights/criminal-justice/protecting-victims-rights/victims-rights-eu_en
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020DC0188&from=EN>
<https://www.statewatch.org/media/documents/news/2017/dec/ep-study-victims-directive.pdf>
https://www.eumonitor.eu/9353000/1/j4nvhdcs8bljza_j9vvik7m1c3gyxp/vl9tqit0vcsr
<https://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:1553140/FULLTEXT01.pdf>
https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2023-underpinning-victims-rights_en.pdf
https://ecpat-france.fr/www.ecpat-france/wp-content/uploads/2021/11/Recherche-CAPISCE-II_web.pdf
https://romania.representation.ec.europa.eu/news/comisia-propune-consolidarea-drepturilor-victimelor-criminalitatii-2023-07-12_ro
<https://www.senat.fr/ue/pac/EUR000009375.html>
<https://www.vie-publique.fr/eclairage/287825-justice-levolution-du-statut-de-la-victime-dans-la-procedure-penale>
<https://victims-rights.campaign.europa.eu/en/country/belgium>
https://e-justice.europa.eu/171/EN/victims_rights_by_country?HUNGARY&member=1
https://e-justice.europa.eu/171/EN/victims_rights_by_country?ROMANIA&member=1